

MECSEKI Ércbányász

Világ proletárjai, egyesüljétek!

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

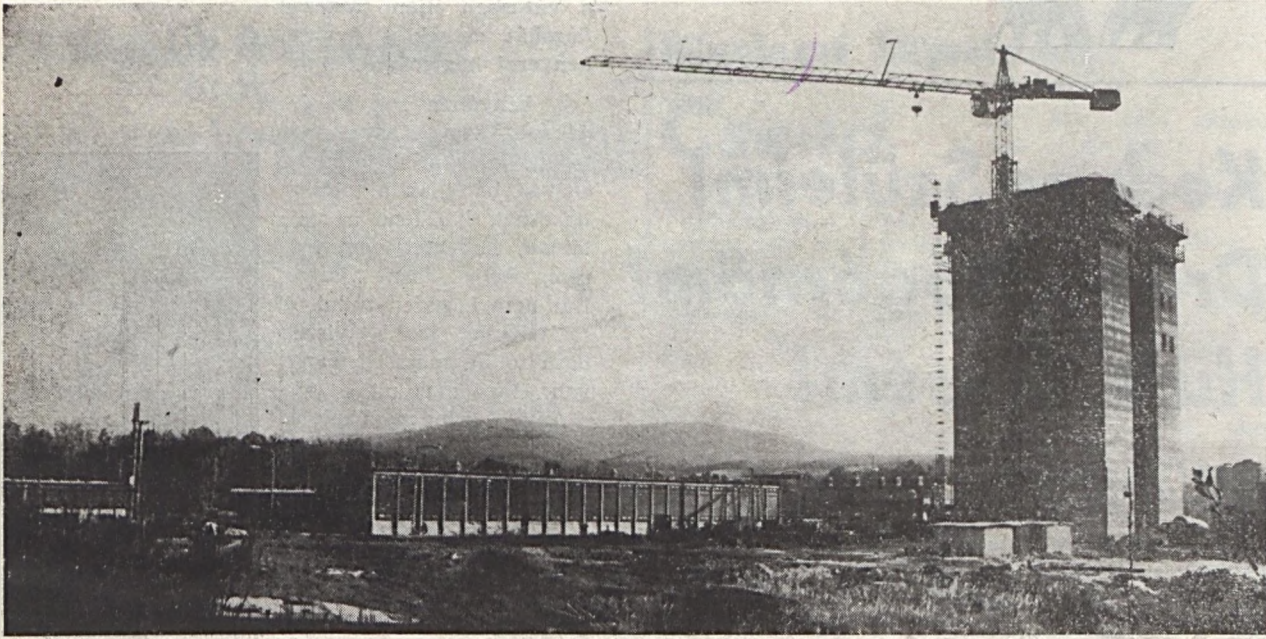
XVIII. ÉVFOLYAM I. SZÁM

ÁRA 1,50 FORINT

1981. JANUÁR 1.

Új év, fokozott követelmények

Interjú Tóka Jenő vezérigazgatóval

Jó ütemben halad az aknatorony építése az V. sz. bányüzemben.

A mindennapok harcában részlevő ember számára nem közömbös forduló jelent egy új év kezdése. Számvetés és tervezés jellemző a sorsfordulók napjaira, nemcsak a harcban résztvevő ember, hanem a termelő egységek, üzemek, vállalatok s a népgazdaság életében is. Felkészültebb mindez akkor, ha egy ötéves tervciklus végén és az azt követő megelőző napokban történik.

E számvetésről és tervezésről beszélgettünk újról interjúnkban Tóka Jenő vezérigazgatóval.

— A tavalyi beszélgetésünkben egy kérdést szeretnék kiragadni: 1980. január 1-től új gazdasági szabályozórendszer lép életbe. Mennyiben érinti ez vállalatunkat? — Nagyon! — válaszolta első megközelítésből Ön. Hogyan értékeli ezt ma, viszonylagos múlt időből?

— Igen komoly feladatok elé állított bennünket ez az év. Feszítő bérhelyzetünkben kiindulva megpályáztuk egy bérpreferencia lehetőségét. Többlettermelés vállalásával lehetőség nyílt arra, hogy dolgozóink bére dinamikusabban nőjön. Most már látható, hogy ha nem is maradéktalanul, de sikerült részben vállalati tartalékok felhasználásával mindezt teljesíteni. Legfőbb mutatókban, a fémtermelési és exporttömegben vállalati teljesítés, a nyersérctervben jelentős túlteljesítés várható. A gazdasági, gazdálkodási feszültség feloldása hosszabb

távú feladat, ez inkább a középtávú terv része.

— Még mindig a tavalyi beszélgetésünkben: — „Nekünk egy eszközigenyesebb gazdálkodást kell olcsóbban végrehajtani, s a vezetési munkát is át kell programozni” — mondta Ön. Mit jelent ez vállalatunk életében, különös tekintettel a VI. ötéves tervben bekövetkező üzemváltásra?

— A sokkal feszítettebb gazdasági periódus miatt a vállalati fejlesztési forrásokat a népgazdaság fékezni kényszerül. Ha a szükséges műszaki fejlesztéshez az anyagi forrásokat nem tudjuk biztosítani, és a létszám jelenlegi csökkenő tendenciáját nem tudjuk megállítani, akkor reális veszély a termelés csökkenése. Ezekből kiindulva hosszabb távon a bányászati művelési rendszerekbe olyan változásokat kell bevezetni, amely biztosítja a termelés szinten-

tartását, esetleges növelését. Ezt már nem lehet egyszerűen átszervezésekkel megoldani, hanem minden tervezési, szervezési és vezetési szinten az új követelményrendszerhez kell igazítani, és megtalálni az anyagi objektív feltételrendszerrel. A tömegtermelés művelési mód miatt a termelt nyersérc mennyisége és minősége változik. Tehát ehhez a változáshoz kell a dúsítás fejlesztési feladatait is meghatározni.

— A bányászati teljesítmények fokozására várható-e már 1981-ben, vagy csak a vállalat középtávú tervében komoly műszaki fejlesztés?

— A gépi berendezések fejlesztését úgy kell sürgetni, hogy a létszámok párt ellensúlyozzuk. A korábbi IV. sz. bányászati kísérletek — nagyteljesítményű dízelhajtású, önjáró Tamrock fúrókocsival és 1 köbméteres rakodószállítógéppel — hatásfokában még nem jelentkeztek. Rendszerbe illesztve fejtik ki majd komoly teljesítménynövelő hatásukat. Arra törekszünk, hogy az elkövetkező két évben az új technikát biztosítsuk és a bányászati termelésnek egyharmada már ezzel a technikával történjen.

— A Bányászati Dolgozók Szakszervezete XXII. kongresszusa határozatba foglalta, hogy a zaj és vibráció okozta károsodások megelőzése érdekében tel-

jessé kell tenni ezen egészségkárosító források felmérését, kidolgozva a teendő műszaki és egyéb intézkedéseket. Mennyiben járul e feladat végrehajtásához hozzá vállalatunk?

— A gazdasági munka paraméterrendszerében az ember munkavégző képességének megőrzését egy gondozó jellegű egészségügyi ellátással kell megoldani. A szanatóriumi férőhelyek erre kevésnek bizonyulnak. Szükséges egy egészségügyi gondozó központ létrehozása, melyet eszközhiány miatt az ötödik ötéves tervben nem tehetünk meg. A műszaki feltételek oldaláról kedvezőbb a helyzet, mert az új technikával a fúrás munkát gépessítjük.

— A már említett létszámhelyzet alakulásával várható-e a termelékeny-

ség olyan mérvű emelkedése miht az V. ötéves tervben?

— A jelenlegi technikával szinte a termelékenység maximumát értük el. Az önjáró gépekkel és hidraulikus fúrással viszont a produktív teljesítmény kétszerese is elérhető, és a bányászati költség csökkenése várható. A bányaműveletek mélységének növekedésével fokozódó költség és produktív dolgozók csökkenő száma szükségesé teszi az önjáró gépek bányaművelési rendszerben való alkalmazását. Tehát a műszaki fejlesztés a jövőben a termelékenység növelését is szolgálja.

— Milyen elképzelés van a fiatal szakemberek megtartására?

— Minden intézkedés mellett a vállalat összdolgozóinak érdeke, hogy az utánpótlás biztosított legyen. Megfelelő munkafeltételt és munkakörülményt, igazi alkotó légkört kell biztosítani. De ez nem elegendő. Megfelelő bér, lakás és egyéb szociális körülményt is kell teremteni. A VI. ötéves tervben biztosítható kereteken túl vállalati erőfeszítésből 1985-re szeretnénk elérni, hogy minden idekerülő fiatalnak belátható időn belüli garanciát adjunk lakáshelyzetének megoldásá-

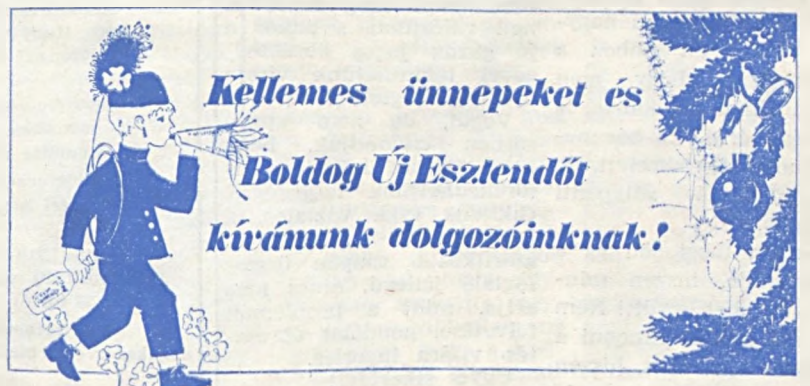
ra. A külszínen foglalkoztatott fiatalok számára is elviselhetőbbé kell tennünk a lakásköltség nagyságát.

— Végül 1981 küszöbén néhány gondolatot a legközvetlenebb feladatokról.

— Áthidalható feszültségekkel telített öt évnek nézünk elébe, és minden attól függ, hogy 1981-ben a kritikus esztendőben mit tudunk tenni. Az új technika megszervezése és indítása fontos. Minden üzemben meg kell teremteni a feltételt, hogy a jövő évi indítás után a termelés az új technikával két év múlva a már említett egyharmad legyen. Fontos, hogy az EDÜ rekonstrukciója során a fokozatos megvalósulás keretében a technológiai lépcsőt megteremtjük és biztosítani tudjuk. Dolgozóink életének, sorsának alakulása érdekében meg kell kezdeni és a megvalósulás szintjén jó fokozatba elérni a lakásépítéssel. Az 1981. évi feladatok szinte az ezévi feladatokkal párhuzamosak lesznek. Remélem a vállalati kollektíva erőfeszítése nem lankadt. A feladatok végrehajtásához harci kedvnek tűnő termelési kedvre lesz szükség.

Köszönjük a beszélgetést!

Kukai András

Köz hely vezércikk

A rendszeres újság-olvasók jórésze sem rajong a vezércikkért. Nem szeretik hivatalos hangvétele, rideg nyelvezete, szigorú tartalma miatt. Mai rendkívüli vezércikkünkben görbe tükröt állítunk saját vezércikkünk elé is. A tükrő tartásához segítséget nyújtott Hernádi Miklós Köz helyszótár című könyve is. A köz hely közismert, újat nem mondó kifejezés, megállapítás. Általánosat mond a különös, az egyéni helyett, gördülékennyé, kockázatmentessé teszi a kimondott vagy leírt gondolatot. Olyan megállapításokat, melyek teljességgel közkeletűek, nélkülöznek az egyéni lelemény pecsétjét, nem tartalmaznak jóformán semmi információt a konkrét helyzetre vonatkozóan.

Köz hely vezércikkünkben a szavakat értjük, a mondatok látszólag értelmesekek, kerekék, az összefüggések fellelhetők, mégis ha figyelmesen olvassuk azt tapasztaljuk, hogy olyan mint egy kitöltetlen kérdőív. Célunk a mulattatás volt. De azért tanulságos is.

Változó világunkban korunk égető kérdése lett, hogy gazdálkodjunk ésszerűbben nemzeti kincseinkkel, mindenek előtt a föld mélyének kincseivel. Ezt a problémát tűzte napirendre napjainkban az élet. Eből kell hát kiindulni amikor sorba vesszük az akadályokat, melyek előttünk állnak.

Mindenek előtt azt kell leszögeznünk, hogy összeforrott kollektívának a maga nemében rohamos fejlődésben ment át. Erőt és fáradságot nem kímélve, éjt nappallá téve fáradozott s ennek köszönhető, hogy eredményeink kedvező alakultak. Kezdeti nehézségeink után, melyeket akaraterővel sikerült pótolni, leküzdöttük az akadályokat. Megértettük, hogy a vállalati döntéseket a dolgozók bevonásával kell kialakítani, s itt az aprómunka többet ér mint a látványos sikerek. Ez a gyümölcsöző együttműködés nagyban hozzájárult ahhoz a felismeréshez, hogy nem elég kitűzni a célokat, el is kell őket érni. Ez bár nehéz, bonyolult, összetett, de egyben döntő súlyponti kérdés is.

Azonban most jön az a bizonyos de, hiszen minden nem lehet együtt! Nem lehet szó nélkül elmenni a mulasztások mellett, hiszen van a kérdésnek egy másik oldala, azt is figyelem-

be kell venni. A lelkesedés, az akarás, a jóindulat önmagában még korántsem elegendő. Párosulnia kell a realitásérzéssel, a szorgalommal, jó szervezéssel, melyek számos kívánnivalót hagynak maguk után. Ez felveti a felelősség kérdését. Elmondhatjuk azonban, hogy a szükséges intézkedések már nem váratnak soká magukra.

A bér, szociális juttatások terén látnunk kell, hogy senki sem lépheti át saját árnyékát. Élünk beszállással, mert e területen nincsenek csodák. Bár van gond elég, de a tisztességgel végzett munka megtermi a maga gyümölcsét. Siker koronázta azokat a fáradozásokat, hogy az „ami jár az jár” elve érvényesüljön. A vezetők megértették, hogy egy kis jó szóval mindent el lehet érni, hiszen a jó szó olyan valami, mely pénzben ki sem fejezhető. A szociális juttatásokra oda kell figyelni, a fehér foltokat fel kell deríteni, el kell tüntetni ezen a területen.

Az elmúlt év is bizonyította, hogy aki nagyon akar valamit, az eléri célját. Úgy hisszük, ehhez nem kell kommentár. Ha a mag termékeny talajba hull, akkor szárba, virágba szökken és meghozza gyümölcsét! Meg lehetünk elégedve az ez évi mutatókkal! A jól végzett munka örömeivel tekinthetünk vissza a megtett útra. A becsületen nem esett csorba. Az élet azonban megy tovább.

A fejlődés dinamikus és megállíthatatlan. A vezetők-re nagy felelősség és nagy feladatok hárulnak az elkövetkezendő időszakban. Bár nem törekszünk látványos sikerekre, a soron következő feladathoz, mely nem könnyű, társadalmi összefogásra, nem szavakra, hanem tettekre, s itt ott szemléletváltozásra van szükség. A lecke fel van adva! Pusztá frázisok ma már nem elegendők. Az új feladatokat meg lehet és kell valósítani s akkor a jó gazda jogos büszkeségével tekinthetünk vissza újból a megtett útra.

Végül, de nem utolsó sorban elmondjuk, hogy nem törekedtünk, nem is törekedhetünk teljességre. Cikkünk csak vázlatos, a legfontosabb problémákra szorítkozik, csupán összefoglaló jellegű, nincs más célja, mint a problémák felvetése, gondolat ébresztés, vitára ingerlés.

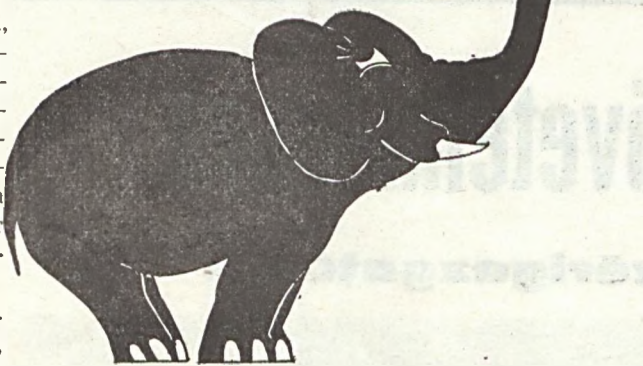
Ugye sikerült?!

Kablár János

Mottó

Görbe tükröt veszünk elő! — szólt a felelős szerkesztő. Humor kell és paródia no meg jó sok sajtóhiba.

S mert elég nagy a fére-vagyon, megjelent most öt oldalon az Ércbányász külön száma Boldog Új Évet Kívánva.

Kedves Szüleim! Drága Sógornőm! Hüje Öcsém!

Hát én itten vagyok a bányavárosban. Vagy hat órát utaztam a vonattal mire ide érkeztem meg. Hogy, hogy talált ide a falunkból a mozdonyvezető az nekem nagy rejtély! Azt hittem már, hogy lemegyünk a térképről. Onnan ugyan nem, de a bányába én lementem. El is sikerült hejzkednem, újfelvelelesnek. Ez nagyon nehéz munka. Csillét kell tologatnom tele csupa bércel. Lyó, hogy pendejes koromban nem vittetek el csillebércre, mert akkor az

egész család kirándulás hejz dógózatott volna. Még öreganyám is.

Itten szép a december hava de különben a bányába nem esik be a hó, s jó a meleg. Nálatok es e még mindig a tisztaszobába a hav, vagy már megcsinyáta a tetőt az a hüje öcsém?

Nem bódogúna a bányába a két muja kezével az krucifixsz. Itten meg kő fogni a munka kőveit. Lapát is meg csákány is van, úgy hogy majd apámnak aztat viszek haza a névnapjára. Mikor is tartya?

A legszebb az, hogy a fiúk, akikkel együtt dógó-zom megengedték, hogy mivel én vagyok az újfelveleles fizese a cekhüket. Vagy mi a szösz! A kocsmában. Elég sokat iszunk, még többet fizetek. Az a sok pénz amit előlegként felvetem így per sze már nem van meg. De majd igyekezem megtalálni s azért most tanulok. Ultizni és snóblizni. Nagyon nehéz meg tanulni de nem sajnálom rá a pénzet, sok kölcsönt vettem már fel. De már az sem van meg.

Figyelmesség is történt az üzemben énnekem. Azt mondták vót, hogy ha evesz engöm valaki férjnek akko kapok lakást Szent Lőrincen. Hogy hun van aztat nem tudom, de Öreganyámnak üzenem, hogy ne adjon többet ötven forintot a Szent Antalnak a tojáspénzből. Lőrincnek nem kő adni pénzt és mégis lakást ad neköm.

Nem tudom, hogy ismeritek-e Enikőt, a felesége-

met. de furcsa lenne mert én is csak egy hete ismerem meg. Az Olimpia előtt árulta a forró kutyát és én vetem egyet. A hüje öcsémnek ezt se mondjátok meg, mert betesz a Bodrit a sütöbe, s aztat is megeszi. Ez tudnéllik nem oljan dög, ha nem oljan hat dög, oljan virsli. beletufikolva egy kiflibe. Itten a városban iljen franczos dógokat esznek s nemám kenyeret hagymával.

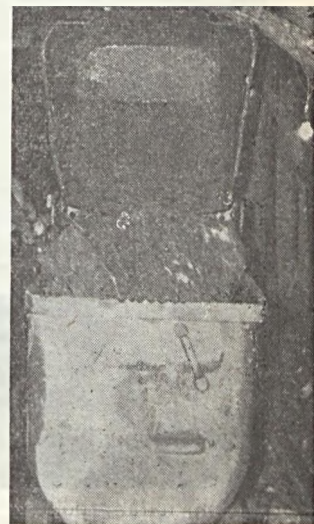
den fontoságot megírtam s aztat is sommázom, hogy itten a városban oljan nyugott az élet. Lyó, hogy eljöttem vót a faluból, mert ottan iljen szép dógok nenő történtek vóna énnekem.

Szeretettel, sógornőmet csokollva Lajesi.

A díjnyertes fotó

A bányában sok az érdekeség, van. Kasval megyünk lefele ami jó nagy. Östván bácsinak a tejsarnokosnak lyó lene a nyulainak, de eztet nem ígérem, hogy haza viszem. Bár nem lehessen tudni. A salátáknak majd viszek haza fóliát, mert itten anyi van. Hogy csak na.

Amig Lőrinc nem ad lakást, szállodában lakom, mert a vállalatnak aza is van. Mög zenekara is. Oljan trombitásfrédi. A kisbirót kérdezétek mög, hát ha eljöne ide újfelveleles dobosnak. Enikő most az egyik munkatársamnál lakik, aki megígérte, hogy Lőrincig vigyáz rá. Ugyis oljan bánatos, mert elhagyta az aszonya egy másik csapattársunkért. Hát aztat hiszem, hogy min-

Az Ércdúsító üzem ez évben meghirdetett Hare a nagykövek ellen című fotópályázatán első díjat nyert kép.

Örök kép

A közelmúltban vállalatunknál megtartott tanácskozáson felszólalt a tagja (elnöke, titkára, vezetője, dolgozója stb). Üres helyek, kitöltendőek nem kívántak tör-

MECSEKI Ércbányász

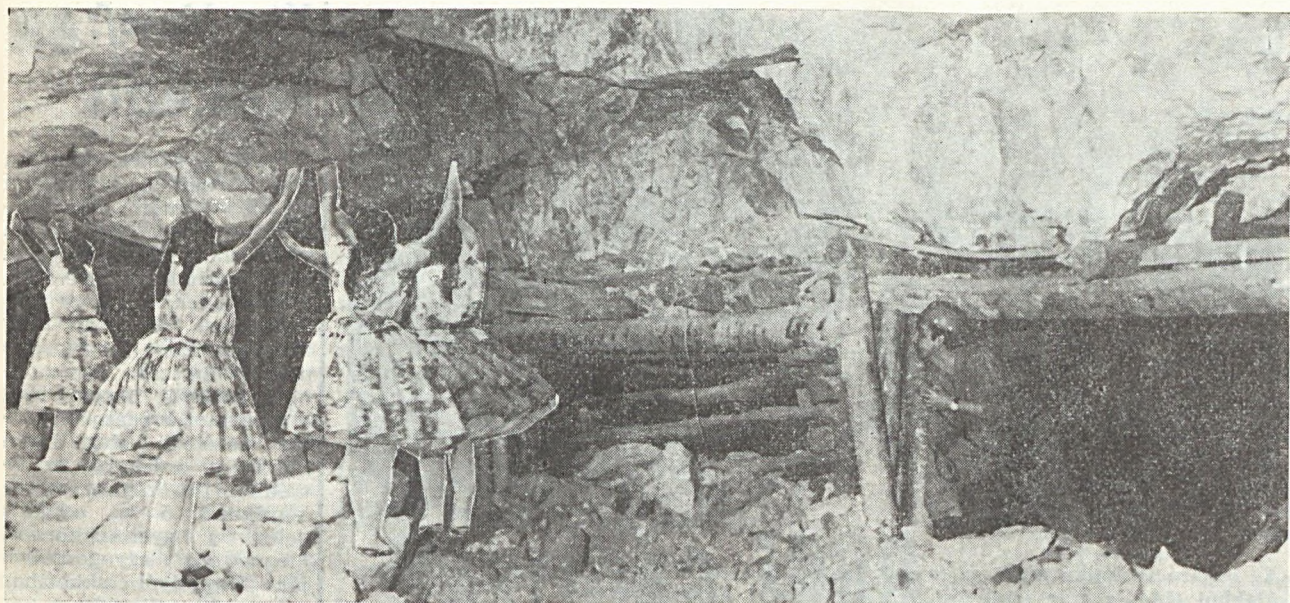
A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablár János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
36 forint
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmi laknál

Ny-623-4

A Hary János szocialista brigád újítása: ideiglenes fejtérbiztosítás műszaki szemle idejére. Az újítás és az újítók vizsgálatát alatt.

Veress Tamás:

Régi mesterségek nyomában

A fűzfánfűtülő-faragó

A műhely bejáratánál gerendák tucatjai máglyába rakva. Az ajtó előtt ül a mester, lába között tartja az anyagot, s mintha megannyi szű rágná a fát, perceg a fafaragókés alatt a forgács.

— A mestert keresem. Ön lenne az? — kérdezem.

— Én bizony fiam. Mi járatban? — kérdezi, s nyújtja a kezét. Bütyök bütyök hátán, böki a kezem, de azért parolázunk. Betessékel.

A műhely közepén katonás rendben sorakoznak a fűzfánfűtülők.

— Előre is dolgozom — mondja a mester. — Tudja, annyiféle kívánságot kell teljesíteni. Régen az emberek igénytelenebbek voltak. Manapság! Kis fűtülő, nagy fűtülő, no meg a közepes. Az úristen sem ismeri ki magát.

A sarokban egy zöldre festett prés, amúgy mindenütt gerendák, szőrösen, vagy megmunkálva, a földre fektetve, vagy állítva. A falon oklevelek és figyelmeztető feliratok. Itt-ott egy-egy emléklap és magazinokból kitépett példányok. Akárhonnan nézzük érdekes a fűzfánfűtülő műhely.

— A mesterség szerszámait sehol sem látom.

— Ah fiam, ne is keresse! Mi itt nem dolgozunk kézi szörmővel, meg ácsfejéssel. Itt mindenkinek van egy kése, meg két szakmája. De becsülettel helytállunk. Naponta vizsgáljuk például a vezetőgerenda állapotát, ez a fűzfánfűtülő legfontosabb alkatrésze. Nem kerüli el figyelmünket a legapróbb hiba sem. Mindent ami a munkánkhoz tartozik megvizsgálunk, külön naplót vezetünk, hogy minden a legnagyobb rendben legyen.

— Társüzemeknek szíveségből besegítünk, gyalunk vezérsíkokat, készítünk léghajtót, lőszerbonót, és mi csináljuk a prosztilleceket is. De az összes nyelezés is hozzánk tartozik. Faipari téren olyan mindenesek vagyunk. Na-

gyon szép szakma ez, nekem elhiheti.

— A régi mesterek is így csinálták vagy az ő idejükben érdekesebb volt ez a mesterség?

— Ami igaz az igaz, régen a fantáziát jobban el lehetett engedni. Itt most szabályok írják elő a munkánkat és nem az, hogy milyen az ember elképzelése. A régi mesterek két egyforma fűzfánfűtülőt soha nem készítettek. Mi pedig, nem is mondok, hiszen tudja hogy van az, ha az ember rendelésre farag. Faragás közben nótázni is szoktunk. Nem ismeri véletlenül azt a nótát, hogyaszondja: „...a rézanyagát neki...” Na nem baj — mosolyodik el — maga még olyan fiatal.

— Nézze csak — szól témát váltva, és odacibál a sarokba. — Ezeknek a fűzfánfűtülőknek a nyelvezését is mi csináljuk. Oda kell ám figyelni. A nyelv méretezése fontos, mert a bányának pontosan hatvan centis kell, ez a fektetésnél pontosan kell hogy illeszkedjen. Rá gondolni is rossz, mi lenne, ha rövidebb lenne és kicsúszna. Mi mindig pontosan dolgozunk, nálunk nincs selejt.

— Szeretem azt amit csinálók — mondja elmerengve. — Szeretek a fűzfánfűtülővel dolgozni. Ez engedi magát formálni és mindennel lehet kombinálni, ez sokkal puhább anyag mint mondjuk a vas. Huszonkét éve vagyok a szakmában, soha nem volt panaszom rám. Igaz az is, hogy hosszú és nehéz anyagokkal dolgozunk, egyedül nem bírnám, ehhez szakmai szeretet és persze megfelelő társ kell.

Az órájára néz. Elhallgat és dolgozni kezd. A félkész anyagot bejelöli, munkatársa közben elkészül a csiszolással, egymásra néznek, s szinte egyszerre kérdezik: — Folytatjuk?

A zerszámot kézbe veszik, aztán egymást tüllítve dolgozni kezdenek a fűzfánfűtülőn.

Kukai András:

Csend

Elémhullott a csend. Hatalmas volt és hallgatott. Suttogtam hozzá, nem szólt. Pedig verőfényes volt a napsütés, virágpompába öltözött fák, ünneplőbe öltözött mosolygós arcú gyermekek felnőttek, zászlóerdő léggömbökkel, jókedv, vidámság, kacagás, boldogság és béke. Meg amit akartok. Szóval ez mind, ez vett engem körül. De a csend az már szorított: suttogtam, hogy ne tegye, de csak ölelt, ölelt, s már az ájulás környékezett. És ekkor megjelent az úton. Ő. Én elérkezényültem. A csend is! Nem szorított tovább. Elémhullott a 46-os cipőm elé. Nagyon ritkán kapok ekkorát. Állítólag nem gyártják. Azért is járok kocsival, no nem mintha az alkatrész-ellátás jobb volna.

Nos, ott a garázs előtt, ahol a csenddel enyelegetünk, Ő csak jött tovább. Nem fogják elhinni, ment keresztül az úton. Sem több sem kevesebb nem volt, csak egy fekete macska. Apróka, persze cicát mondana. De ő most még csi-csizik. De nekem menni kell. Amíg nem késő.

Tizennégy éve mindig a megszokott útvonalon, naponta kétszer. Ha jól számolom! Az ember talpa, pláne ha 46-os, már a járda repedéseit is ismeri. A sarkon befordul valami; — Hé, menjen már arrább! Nem látom mi az. Hát igen, a csuklós perás. Két asszony igyekszik elérni. Ha mázlim van lekésik. Akkor őket is körülveszi majd a csend. Lehunytam a szemem és kerestem a fülemmel őket. Mert én úgy is tudok! Most egyszerre szól három, melyik is volt? Ja igaz, ketten maradtak le a buszról. Na nem baj, én is tévedhetek.

Riportalanyomnál vagyok már. Nyugtalan természetű ember. Bevallása szerint —, s higgyünk neki — ha elkezd dolgozni, megnyugszik, és nem érzi az időt. Szinte ketten maradnak csak: ő és a megmunkálendő anyag, amely néhány mozdulat után „életre kel” a kezében.

Korábban megbeszéltük már, hogy keresem, s így nem éri váratlanul a jövőtelem. Beszélgetésünk néhány perc múlva oldot-

tá válik, mint kánikulában az eperfagyó.

— Hogyan lett bányász? — adom fel az első keresztkérdést.

— Kétszer lettem az. Először akkor, amikor édesapám kért meg, mert ő kőfaragó, s akkor nem volt miből faragnia. Én hordtam neki a köveket. Amikor kiderült, hogy a meddőhányóra nem jut semmi mert én elhordom... Kirúgtak.

— Másodszor anyai ihletésre szálltam bányába, mert édesanyám orgonaművész. Ő kért, hogy a robbantásokat vessem papírra, mert szeretne komponálni egy robbantás oratóriumot. Hát így alakult a sorsom.

— Robbantást is végez?

— Miért maga nem teljesítené az anyai kérést? Hát persze, de csak akkor és egyet, ha van velem kottapapír. Azt is csak művészzel. Tudja mi a baj? Kevesen vannak már ilyenek mint én. A többség csak úgy durrogat a vakvilágba. Semmi átélés. Csak a mennyiség a fontos.

— A nyugdíjas évekre is lesz elfoglaltsága?

— A bányászokodásom édes, nedvdús gyümölcse Orfűn egy kis ház. Oda fogok kijárni, meg robbantgatni. Nem fogok akkor sem unatkozni. Remélem a szomszédok sem.

Gondolatban rátelepednek a dobhártyámra a fokokozatok. Biztos mind elment, mert elégedett a robbantómester arca. Húha, lehet, hogy a perás is s akkor megint mehetek kocsival. Hát ilyen az újságíró sorsa.

A fáradtság első jelei a tévéhíradó után alattomosan közelítenek. Először csak szempihentető magyarázatokkal kummantok egyet, majd a tudatomig hasít, hogy Apróka üvölt: — Apa mi az a szex? És félálomban még látom, hogy az értelmező kéziszo. tárt cipeli magával. Ahogy révedezve nézem meg kell állapítanom, a nagyobb lányomtól megint valami izgi dolgot hallott.

Azon veszem észre magam, hogy agyam rangsorolja — szép, szebb, legszebb, még szebb — a csend lélegzését. Rögtön tiltakozom is. Nem szabad! Csak befogadni, örülni. Örülni annak, hogy még van. Egy pár 46-os csuklóm.

V. T.

Nőgrádi Gábor:

Nem hetvenkedő a 72

A következőképpen juttottunk oda, Lifttel le a földszintre, onnan busszal az üzemig, gyalog a fürdőig, ez mintegy 100 fm, majd kassal leszállunk a mínusz 17. szintre, ez is megvan vagy 300 fm, innen gyalog (!) az ereszkéig (200 fm), majd le az ereszkén, na de nem is mondom tovább, mert nem akarom elriasztani a vállalatunkhoz belépni szándékozókat. A gurító a főszállítótárgat főtéjéből indul, ez 2,8 m magas. Nem csoda hát, ha kísérőmmel úgy kezdem a beszélgetést, hogy kérem, álljunk meg pihenni.

Megállunk. Lihegünk, folyik rólunk a víz, kivéve kísérőmről. Merő Ernő körletvezetőről, aki különben nem biztos, hogy körletvezető, de ez csak a csapatnak fontos.

Beljebb bányászlámpák villognak. Amikor odaérünk már a szemek is. A csapatvezető, Nagy Lázár vájár ránk köszön. Mi persze viszonzozzuk.

— Főnök! — mondja. Nem lehet kapni kapnit, így aztán kijár a fecke és bedől az untercug (vagy mi). Merő Ernő kis füzettel jegyzetel. Erről jut eszembe, hogy nekem is kellene. De már késő. Ezt a mondatot elszalasztottam.

— Mióta dolgoznak ezen a munkahelyen? — kérdezem teljesen váratlanul. Nagy Lázár vájár elgondolkodik, majd segítségért fordul Kiss Illés csillészhez.

— Mióta is, Kicsi? — Nem tudom, — válaszol a csapat másik tagja.

— Mikor a vállalathoz jöttem, már itt voltatok.

— Újfelvételes? — kaptam el a témát. A csapatvezető a homlokát ráncolja a sisak alatt. Odáig ér neki.

— Dehogy! — tiltakozik. — Nálunk mindenki törzsgárdatag.

Ahogy adják egymásnak a szót, látom, összeszokott kis kollektívába csöppenem. Ez abból is látszik, ahogy az évéshez készülődnek. Egyikük a kenyeret vágja, másikuk a finom, friss turista szalámit, előkerül a kulacs a vízzel, majd a cigaretta is, de arról a főnök érdeklődésére gyorsan kiderül, hogy véletlenül maradt náluk. „Csak esznek, esznek, nem beszélnek, esznek”, jutnak eszembe a költő szavai. Jó riportalanyok.

Elbúcsúzunk, Merő Ernő már a vázaton meséli a továbbiakat.

— Hiába hívják 72-esnek ezt a csapatot, nem hetvenkedő — mosolyog. Örül, amikor látja, hogy én is.

— Azt nem is mondták el, hogy a múlt évben majdnem szocialista brigád lettek. Csak a brigádnaplót nem adták be. Most kineveztük melléjük Irnok Ignác aknászt műszaki patronálóknak. Az ő dolga a brigádnapló vezetése. Nálunk egyenesben van a sorsuk.

Mögöttünk felbőg a ventilátor. A kiáramló levegő fokhagymaszagot hoz felénk. A 72-es ügylatsziki hazaival pótolta a védőreggeli hiányosságát.

K. J.

Herendi István:

Az új ösztönzési rendszer

Mivel üzemünkben most került sor a jubileumi, 173. ösztönzési rendszer bevezetésére, s vállalati lapunkban mind a 172-t bemutat-tuk már, ezért most az a feladat, hogy három mondatban bemutassam ezt a legújabbat valamennyi között a leghatékonyabbat, mely biztonsággal állíthatóan a legmesszebbmenőkig biztosítja majd, hogy az üzem, ezen keresztül a vállalat, tovább folytatva a sort a népgazdaság, sőt a KGST és a Varsói Szerződés, tehát az egész béketábor érdekei egybeessenek a dolgozó, az egyén, a család és a brigád érdekeivel, mely közös érdek az egyén boldogulásán át az eredményesség, a hatékonyság, és a minőség biztosításával, a termelés egyenleteségének elérésével az emberiség célkitűzéseinek megvalósításához vezet.

Az adott helyzet szükség szerűen követelte meg ezen teljességgel új típusú ösztönzés megvalósítását, hiszen az eddigi rendszeren mindegyike tartalmazott valamiféle olyan jellegű hibát, hiányosságot, pontatlanságot, mely egy rész nem szolgálta egyértelműen és világosan azt a célkitűzést, hogy a kedvező feltételeket kihasználva, a kedvezőtlen jelenségeket pedig kiszűrve, az

eredmények függvényében tükrözze a differenciáltságot, az elvégzett munka nehézségi fokával, a munkakörülményekkel és persze nem utolsó sorban annak eredményességével, másrészt pedig bizonyos fokú értetlenséget, itt-ott ellenérzéseket váltott ki dolgozóink körében, tehát mind a differenciálás mind pedig a visszainformáció vizsgája, sőt leghatékonyabb eszköze lehet, mint olyan.

Tartalmában és lényegében ez a merőben új és a maga nemében páratlan (173-ik) ösztönzési rendszer a „mindenki képességei szerint, mindenkinek munkája szerint”, és az „aki nem dolgozik ne is egyék” régi, de ma is aktuális alapelvek ötvözetét jelenti, vagyis azt, hogy az még nem lehet érdem, ha valaki belép az üzem kapuján, sőt azzal sem végzett még sok produktív munkát ha elfogyasztotta a védőreggelit és magára öltötte a munkaruhát, további követelmények állíthatók vele szemben, olyanok, hogy pl. erejéhez, szakmai felkészültségéhez, élettapasztalatához mérten munkája legjavát adja, sőt másokat is próbáljon erről rávenni, így engem is, hogy befejezzem ezt a három mondatot...

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

A II. sz. bányüzemben több dolgozónk panasolja, hogy az egészségügyi szolgálat fogorvosi rendelőjében a kezelés alatt a doktor úr állandóan vicceket mesél. Igazságtalannak tartják ezt, hiszen tátott szájjal röhögni nem lehet. Arról nem is szólva, hogy már többen lenyelték a szájukba helyezett tamponokat s egyes kisebb műszereket. Kérdezik, hogy helyett inkább mit tegyenek?

A kérdésre az illetékes, dr. Menő fogorvos válaszolt: — Először is, azonnal hozzák vissza a műszereket. A tamponokat viszont felhasználhatják a robbantásokról foltjának. A vicceket meg különben nagyon szeretem. Jobban, mint a foghúzást. Attól én is nagyon félek. Ezért röhögök! De megígérhetem, hogy legközelebb majd énekelek. De csak a II-es üzemieknek. A többieknek továbbra is vicceket mesélek, még akkor is, ha lenyelik a fogorvosi széket.

2. A III. sz. bányüzemből jeltik dolgozónk, hogy mind gyakrabban előfordul a védőteles csomagokban a felvágott elszíneződése. Szerintük ez már fogyasztásra alkalmatlan.

A kérdésre az üzem munkasellátási előadója válaszolt: — A panaszt kivizsgáltuk. Lila kolbászt, zöld felvágottat nem találunk. Viszont egy vízfésztéses készletet igen. Kiderült egy alapos vizsgálattal nyomán, hogy a konyhai dolgozók jól dolgoznak. A tartósított hentesárukat rendeltetésszerűen használják, illetve tárolják. A nem tartósítottat is annak rendje és módja szerint beteszik a hűtőszekrénybe. Csak hát mint megállapítottuk, a szakácsnő is ide tette be a gyerekét, mivel az óvodában nem volt hely. Nos, ez a piciny gyermek a vízfésztéssel játszadozva kente be a hentesárukat a szivárvány minden színével, s keltett rémületet az üzemben. Mivel nem történt szabálytalanság, csak játékból romlott husi gyártás, a vizsgálatot lezártuk. A szakácsnőt meg figyelmeztettük, hogy gyermekét ezentúl a mosogatóban tárolja.

3. A Központ dolgozói méltatlankodnak, hogy a postajáratra soha nem férnek fel, mert az üzemek későn kelő dolgozói azzal járnak munkába, illetve azzal járnak haza, jóval a munkaidő lejártá előtt.

A kérdésre a szociálpolitikai igazgató válaszolt: — Már ezerszer mondtam, ez csomag szállítására fogantatosított jármű. Ha a dolgozók ezek ellenére csomagokat érzik magukat, ám legyenek utazzanak. Csak csendben, mellőzve minden veszekedést. Legyenek olyan halkak mint azok a sonkák melyeket én is időnként csomagban kapok. Tehát mindenki nyugiban helyezze sonkát a postajárat ülésére, mert ha még egyszer valaki ezzel a témával ijesztget engemet, Isten ugye bicikli lesz a postajárat s akkor körülnézhetnek!

4. A IV. sz. bányüzem dolgozói vetették fel, hogy meg kellene oldani, hogy a városból érkező munkásjáratok a III. sz. bányüzemi társaságnak átérjék el a föld alatti munkahelyeket. Már csak azért is megoldhatónak látják ezt a dologot, mert mint mondták, a francia uránbányászok is gépkocsival járnak a bányába.

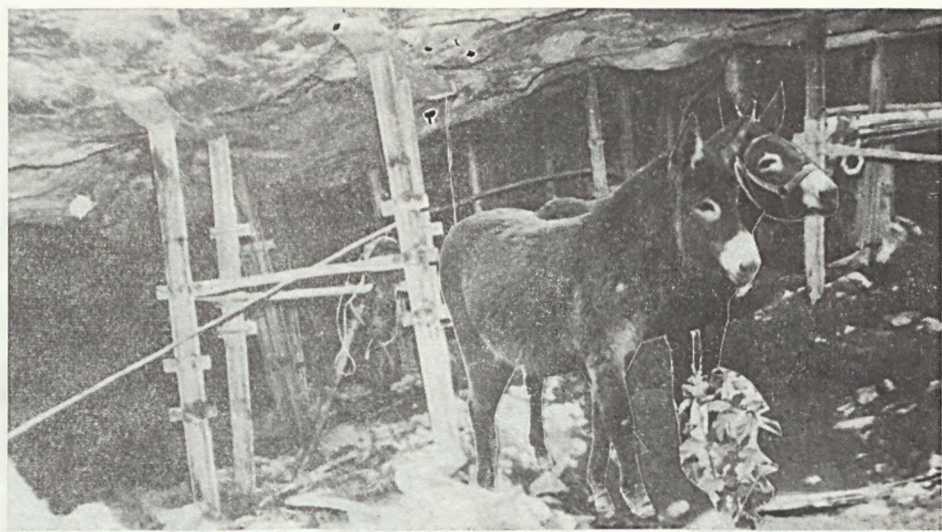
A kérdésre dr. Nagy Emese, a Volán vállalatnál válaszolt: — A kérdés jogos s megoldhatónak látszik. Az Ikar-Ász gyár konstruktőrei a tudomásom szerint egy ilyen csuklós autóbussz prototípusát minősítik, mely alkalmas lenne a vágatokban való közlekedésre. Az a terv, hogy valósággá váljon az olyan csuklós kidolgozása, mely nem a busz középpontjában helyezkedik el, hanem végig a hossz tengelyében. A munkát nehezíti, hogy a főkonstruktőr mániákus tangóharmonikás s most azon próbálkozik, hogy a busz harmonika részébe sípokot szereljen. Ha ez megvalósul, a vágatokban minden zökkenőkor muzsika ébresztené a bóbiskoló bányászokat. Megjegyezni kívánom, hogy tudomásom szerint a prototípusba a Mátyás templom orgonaszípjait szerelték át. De ez ne mondják el senkinek, ez szabadalmi titok.

5. A Szolgáltató üzem dolgozói azt kérdezik, hogy az északnyugatra létesített perkolációs üzemről eredő levegő porszennyeztségének megszüntetésére mit tervez a vállalat?

A kérdésre a VSZKB elnöke válaszolt: — Semmit! Legalábbis nem úgy, ahogyan az üzem szeretné. A perkolációs dombot ugyan megpróbáltuk elhelyezni a Mecsek Áruház edényosztályán, de problémát jelentett, hogy ki legyen az osztályvezető, mivel a mi perkolációs emberünk boltos akart lenni s ezt a fluktuáció miatt mégsem engedélyezhettük. Az ő emberüket viszont mi sem vehettük át állományunkba, mert az bérfelezéshez vezetett volna a többi osztályvezetővel szemben.

Két javaslatom lenne: A madarak és fák napján fogjanak össze az üzem dolgozói, s fásítsák be a területet. A II. üzemi régi tározó állítólag úgyis tele van rigófüttyös bányafákkal. A másik, hogy az üzemiek ne nyissanak ablakot. Az én irodámban sem volt por, amikor bontották a hatkeblűhöz címzett fogadót. Pedig az is pontosan északnyugatra esett az asztalomtól.

V. T.

Az önjáró technika mind szélesebb körben terjed el bányászatainkban. A legújabból (IA) is már több dolgozik a vállalat állományában.

Elképzelt riport egy elképzeltetetlen riportról

Bognár Mihályt, a X. bányüzem 73. szintjén abból az alkalomból kerestük fel, hogy nyilatkozzon lapunk számára is, miután rajta keresztül a világ is megismerhette bányászaink munkáját, vágyait, gondolatvilágát. Az történt ugyanis, hogy nemrégiben itt járt Kváziföld televíziós társaságának stábjá élén, Pipeczky Lajos, külföldre szökött és nyakunkba szakadt hazánkfia vezetésével.

— Először arról kérdeztük az immár világhíres vajúrt, mit tud Kváziföldről.

— Nem sokat, csak annyit, hogy valahol a világ — és a riport óta a szívem — közepében van. Nagy ország lehet, ha egy pár perces riportra ennyit költöhetnek.

— Miből gondolja, hogy sokat költöttek?

— Története van ennek. Értésítették, hogy utazzak fel a fővárosba, mert riportot akarnak velem készíteni. Megbeszéltem a csapattal, hogy mit mondjak. Felöltöztem szépen, ahogy illik, és felutaztam Pestre. Közben a stáb gondolkodhatott, mert mire felértem, közölték velem, hogy tulajdonképpen Pécsen is megcsinálhatnák az interjút. Hát hazajöttem. Rövid időn belül újra értesítettek. Jelenjek meg a Központ épülete előtt, hogy a csinos bányászszoborral a háttérbe állították a ri-

— És itt végül elmondhatta a csapattal megbeszélte mondanivalót?

portot. Újra ünneplőbe vágtam magam, s megbeszéltem időben és helyen találkoztam a több gépkocsinyi tévés legénységgel.

— Most már minden rendben volt?

— Áh! Valószínűleg az úton eszükbe jutott, hogy Kváziföldön a bányászt csak munkaruhában vagy díszgyenyruhában ismerik, mert azonnal javasolták, öltözzek munkaruhába és hogy háttérnek az egyik üzem aknatornyát válasszuk. Javasoltam nekik a X. üzemet, ahol már nagyon régóta dolgozom. Nekik azonban jobban tetszett a XI. üzem aknatornya, amihez viszont nekem semmi közöm. Mikor ezt szóvá tettem, megnyugtattak, hogy a kváziknak teljesen mindegy, hogy én melyik üzemben dolgozom, fontos, hogy dolgozom. Ez stimmel.

— Igen, el. Már mint a tévés csapattal megbeszélte mondanivalót. Hiába mondtam, hogy kiröhögnek a fiúk, ha azt mondom, hogy 100 méter mélységben dolgozom és hogy 46 fok a közöthőmérséklet. Pipeczky megnyugtatót, hogy a kváziknak az a fontos, hogy a bányamunka nehézségeit lássák, mert ők még arról nem hallottak. Hiába mondtam, hogy ettől még van nálunk is nehézség bőven és épp ezt akartam elmondani, csak legyintettek.

— Mit kérdezett még a riportert?

— Az utolsó kérdése az volt, hogy ha újra kellene fiatalon szakmát választanom, ismét a bányát választanám-e?

— A válasz nem is lehetett kétséges.

— De nem ám! Maga ezek után mit válaszolt volna?

K. J.

Művelődjünk, szórakozzunk

Az Uránvárosi Sörház Műsorából

- 1-től 1-ig: Csak klubtagoknak.
- 2-től 3-ig: Meghózzák a Szalon sört.
- 3-tól 4-ig: Új rendelést kell leadni, mert elfogyott.
- 5-től 6-ig: dr. Kinizsi Ivó fogorvos előadása: Hogyan nyissuk ki foggal a kupakot címmel.
- 7-től 8-ig: Söréimké kiállításának ünnepélyes megnyitása.
- 8-tól 9-ig: Munkásakadémia. A maláta múltja és a Jelen Pívő jövője címmel előadást tart az Alkoholelleses Liga éppen legjőzőbb tagja.
- 10-től 12-ig: Sörfoklesz: Ode-issza című eposzának bemutatója a Sörház Nyitott Sörkert együttesének előadásában.
- 13-tól 15-ig: Stúdió Galéria: Pálkás T. Bor kiállítása: A kéknyelűnél is szürkébb barát címmel.
- 15-től 16-ig: Ivó óvoda (csak kiscsoportosoknak).
- 16-tól 17-ig: Töltő-nyelő borfolyam.
- 17-től 18-ig: Delirium-disco. Fellépnek: Serfőző Anikó és Abortazt Innikó. Kísér: a hazánkban is népszerű Gintisztán együttes.
- 18-tól 19-ig: Vidám nyelvbottalozó (magyarborda-est).
- 19-től 20-ig: Szellemi árverés a ruhatárban és a kijózanítóban.
- 20-tól 21-ig: a MEG talponmaradtok arany pinnel kitüntetett koncert-szfvőszene-karának zárósörversenye.

Moha bácsi, a törpe, egyre népszerűbb a vajúgeken. Mindig a legváratlanabb pillanatokban s a legkülönbözőbb helyekről bújik elő s viccivel szórakoztatja, ingerli nevetésre — kiemelt bérért — a bányászokat.

Kiss József: Nokedli

Az én gyermekkoromban alig vártam a testvéreim nélkül — mert nem voltak — hogy öreganyám végre már kiszaggassa azt a fránya nokedlit. Nem érdekeltem ilyenkor, hogy játszóársaim katonásdit vagy rablóbandúrost játszanak a mezőn. Én csak azt a finom nokedlit lestem. Meg a szaggatót öreganyám rancos kezében. Még Lajos szaki sem érdekelt a szomszédból. De öreganyám nokedlijáért ő is odaadta volna a gyermekkorából megmaradt agyagosgolyóját. Üveggolyóra akkoriban nekik nem tellett. Nem úgy mint a mai elkényeztetett gyerkőcöknek.

Szóval ha megtudtam, hogy nokedli lesz, én teljesen átszellemültem. Kigúvadt a szemem, összeszaladt a szájam, a kisfiú nyál s fáztam. Mert mezitláb voltam átszellemülve nokedli ügyben. Cipőre nem tellett. Nokedlire is úgy, hogy egy hétig ettük. Még most, ősülő fűrtjeimmel is arra az ötliteres alumínium lábosra gondolok. Az akkor nem volt drága. Igaz, ma egy vagyont érne, de most ekkorát nem is árulnak. Akkor volt mint egy fürdőkád. Helyesebben mint egy teknő. Mert az én pendejes koromban még nem volt ilyen flanc, hogy fürdőszoba. Csak az úri csemetéknek. De mint mondtam volt, mi szegények voltunk. Nekem csak öreganyám volt és sok-sok nokedli. Több nokedlit ettem én akkor, mint a mai gyerekek narancsot. Ha azt kaptam akkor lila lett a fejem a csodálatból. Először csak azt hittem, hogy egy nagy golyó, de pajtásaimnak nem merem megmutatni, mert féltém, legurítják éhes gyomrukba. Mert az én gyermekkoromban, mint mondtam, mindenki szegény volt. És éhes. Ezért a narancsra is, a nokedlira is nagyon vigyáztam. No meg a lángosra. Az nem olyan lángos volt ám, mint a többi lángos! Ez olyan öreganyám-lángos volt. Öreg fejemmel, ha visszagondolok, nem is tudom, hogy egyáltalán meg lehetett-e enni? Én csak arra emlékszem, hogy néztem ahogyan készíti öreganyám. Az angyalbögyölő is hű de finom volt. Hogy milyen? Azt már elfelejtettem, de Túrós Lukács füle is ketté állt volna, ha látta volna milyen bámulatosan készíti szoknyába bújt ősem. Ahogy a fakanalat kezelte öreganyám? A mai zsonglőrök tanulhattak volna tőle. Várjunk csak, hiszen nem is volt fakanalunk. Mindig elfelejtettem, hogy pendejes koromban más világ volt. Én csak a gyermekkoromra emlékeztem. És sokat álmodom róla. Így esett, hogy legutóbb az ötliteres lábosban ültem s ettem azt a finom sok nokedlit, nokedlit, nokedlit.

Amikor felébredtem, fanyalogva ettem meg egy grill csirkét, majd beültem az autómba s eszembe jutott hogy pendejes koromban, de jó is volt felkapaszkodni a szomszédék szekerére. De erről majd legközelebb írok, hiszen a nokedli illata még az agytekervényeimben gőzölög.

V. T.

A sajtóhiba egyidős a sajtóval és majd együtt is halnak ki. Az újságickek megírják, átolvassák, legépelik, kijavítják, a szedőgépen kiszedik, korrigálják, ha mindent beleszámítunk, megjelenéséig legalább ötször olvassák el, s mégis hibásan kerül az olvasó kezébe. A hiba olykor bosszantó, olykor megmosolyogtató.

Nem védekezéséppen mondjuk, de nálunk sokkal nagyobb példányszámokban megjelenő nyomdai termékekben is található sajtóhiba. Megyei lapunk egyik szeptemberi száma *Önkény* István színdarabjának előadásait hirdeti, a Politikai viták 1980. évi napjára a Fegyveres erők napját így írja: XI. 29.

Most olyan hibákat adunk közre, melyek nem jelentek meg, mert idejében észrevettük őket, de mindenképpen szórakoztatóak:

„*Újrafelvételésekkel* a bányában”. Ez cím. Kétségtelen, hogy van ilyen is, de inkább az egyetemeken. A bányában újfelvételesek vannak. A nyers levonaton így volt, kijavítottuk, s így jelent meg: „*Újfelvétellekkel* a bányában”. Már valamivel jobb, de nem az igazi.

„Képviselőjelöltek, illetőleg tanácsstagjelöltek azok *ehetnek*, akik a jelenlevő választók egyharmadának szavazatát megkapják”. A többiek éhhalálra ítélt?

„... azon túlmenően az előírások egy-egy *frázisát* kihagyva végzik a dolgozók a termelő munkát, míg nem bekövetkezik a baleset.” Való igaz, hogy az előírásokban néhol van frázis, de ezek nyugodtan kihagyhatók.

„Külföldi tapasztalatok szerint jelentős megtakarítás érhető el a *léghajtók* távvezérlésével”. A hazai kísérletek egyelőre a szél-
tolókkal folynak.

„Ilyen munkát nem lehet *melléfogásként* végezni” nyilatkozta egy szakember, pedig ő valójában melléfgalalkozást akart mondani.

„... a Mecseki *Fúvósötös*: Melis Gábor színművész, Rezes Zsuzsa, a Magyar Rádió Pécsi Stúdiójának munkatársa”. Pécs kulturális életének e két jeles képviselője alkotja a fúvósötöst?

„A két együttes a tudása alatt szerepelt, mezőnyben tetszetősen játszanak, de a *kupa* előtti helyezettek értékesítésével mindkét csapat adós”. Ebből adódott, hogy a helyezettek miatt a kupa másé lett.

„... bejelenteni a *7-18-as* számon”. Próbáltuk. Nem jelentkezett.

„Amikor megfordul, csöppet megemeli *kabátját* és ugyanazzal a mozdulattal a karjával megtörli izzadt homlokát”. Nem csoda, hogy izzadt a homloka a kabát alatt. Ha a kobakot hordaná a fején, talán kevésbé izzadna.

„Leszállás előtt láttam a fényképét a faléban a *kiszálló* dolgozók tábláján”. Ez ám a dicsőség tábla. Itt nemcsak a kiváló dolgozókat népszerűsítik.

„Vállalatunk *tizenkét* dolgozója a jelölőlistákon”. Ez egy cikk alcíme, ami után a cikkben elmondjuk, hogy tizenhárom vállalati dolgozónk szerepel a jelölőlistákon.

„Ha már a *hányokról* beszélünk, elfordul, még a túlbiztosításra való tö-

rekvés?.. Ez az amiről nem beszélünk.

„Nőnap *jutalmazás* a Magas-Tátrában”. A tévedések elkerülése végett idén nem a Magas-Tátrában osztották a jutalmakat, hanem jutalmazással köszönték meg a női aktivisták munkáját.

„A vállalat szakszervezeti bizottságába *bértermelési* felelősnek 1958-ban választják”. Előre hát a bértermelés emelkedéséért! Önkritika: csak a megjelenés után vettük észre.

„Már a harmadik helyen

kezdődtek a pellérdi szőlődomb északi lábánál húzódó kukoricatáblában”. 1. Érdekes lehet, amikor a kapavágás megkezdődik. 2. Előtte valószínűleg vegyszereztek kapálás helyett a kukoricát.

„... aki mindenre kiterjedő figyelemmel *vázolta*...” Ennek az ellenkezője az, ha valaki nagyvonalakban részletezi.

„A városban egyre több a magányos ember, jó volna ha lehetne kissé előbbre lépni ezen a területen...” Cél a magányosok

„Talán Madách Ember tragédiájával lehetne összehasonlítani — gondolatilag”. Gyakorlatilag azonban Madách Ember tragédiájához lehetne hasonlítani — gondolatilag.

„Úgy vélem, hasznos munkát végeznek, mind saját érdekükben is”. Így aztán meg lehet teremteni az érdekek közötti összhangot.

„Tudja — s kezdi fejtegetni az egyelőre érthetetlen — régi gárda a miénk”. Így, ebben a formában ez nemcsak egyelőre érthetetlen.

„A betegek ellenőrzését, illetve a tartósan *beteg-dolgozók*...” Ez az utolsó szó még betegb!

„Nagymányok után néhez volt Bakonya *kiabálás* korszakába” beilleszkednie...” Hát még ha a kiabálás korszakba kellett volna beilleszkednie...

„... 36-os csapat, ... Lajos *szakaszvezető* vájár”. Már másodszor ez a katonai rendfokozat. Katonás rend van nálunk.

„Távolugrás: Kővári 1:23,2 *másodperc*”. Ha Kővári K. jobban nekifut, talán még most is repül.

„... a ma emberének élet-szükségleti tevékenysége”. Szépen meg van mondva. Valószínűleg nehezünkre esett volna, ha azt írjuk: a ma emberének létszükséglete.

„Nagyon jólesett, amikor a *záróban* ketten az osztrák Edwin Krill... igen pozitívan nyilatkozott”. A záróbanketten az osztrák Edwin Krill egyedül nyilatkozott.

„Működésem elején *készítettem* két nagyméretű könyvvállványt”. — nyilatkozta egy üzemi könyvtér-
jesztő. Sokoldalú ember, hogy az asztalosmunkához is ért.

„Ezt mutatják be, miután *beköltöztünk* a föld alatti sétához”. Ha az ősember megtehetné, miért ne tehetnénk mi is.

„... A közületi és *hatósági* fűrészáruval való ellátás...” Lakosságát akarunk, hatósági lett. Van ilyen is persze, pl. bitófa.

Önkritika 1980

magasodik a háromlábú fúrótorony határában” Mi magasodik? Hol a háromlábú fúrótorony határa? Esetleg minek a határában?

„Sikerült elérni, hogy a csapaton dolgozók már pár *naptávollét* után meglátogatták hiányzó társukat”. Úgy tűnik, éjszakás műszakba járókról van szó.

„... egyes emberi jogok *hangsúlyozását*...” Akkor már miért nem egyes embert lyogok hangsúlyozását?

Sporteredmények: „Távolugrás... 3,98 centiméter... 800 méteren... 3,35 másodperc...” Az egyik túl rövid a másik túl gyors.

„... az energiafelhasználás szerkezetében a *szemet* mindinkább a szénhidrogénekkal igyekeztek kiszorítani”. Csoda-e akkor, hogy nem látták, ez még egyszer drága multság lesz?

„... az *Aszaltútépítő* Vállalat...” Most már nem csodálkozunk útjaink állapotán.

„Ez már a sokadik csepp a *túltöltött* pohárba...” Hát még milyen sokadik lett volna a túltöltött pohárban? A hiba sajnos így is jelent meg.

„... hogy a magyar zászló magasan *lebegjen* és örömkönnyeink mellett énekelhessük el himnuszunkat”. Nálunk a zászló ügylátszik nem lobogó, hanem lebegő.

„A vízparttól alig *közvet-hajtásnyira*...” Oh, de tudományosak lettünk egyszerre.

„A kőépületben van a tágas *tanterem*, amely ebédül szolgál”. Itt aztán habzsolják a tudományt.

„A végrehajtó bizottság a jelentés meghallgatása és *megjavítása* után a további feladatokat is meghatározta”. Első feladatként nyilván azt, hogy a jelentés összeállítójának meg kell mosni a fejét, amiért a jelentés megjavításra szorult.

„Az is igaz, hogy sok nő *idegeskedik* a sporttól...” Idegeskedik, mert idegenkedik.

„... Erzsébet (7681 *Het-venhely*...” Erzsike jó sok felé lakik.

„A népművelők munkája nem mindig produkál látványos *dolgozókat*”. Ejjnye-ejjnye népművelők!

Vannak aztán hibák, melyek elkövetésében mi voltunk a ludasak, részben mert nem vettük észre időben, részben mert mi követtük el.

„Mintegy három éve, hogy az első kapavágások meg-

városa büszke cím elnyerése.

„Amíg a mínusz harmadik szinti munkahelyekre érünk...” Amikor a II. sz. bányauzem mínusz harmadik szintjén dolgoztak, a cikkíró ugyancsak gyerek volt még.

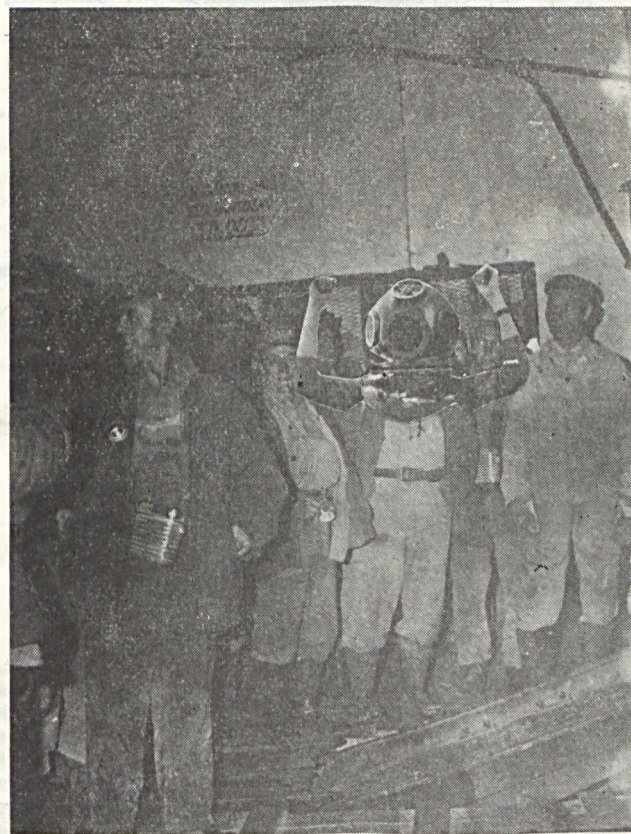
„Jelenleg egy *Almatag* típusú bővítő padot várunk”. Miért nem mindjárt Almatag?

Május 1.: Az újság 2. oldalán a dátum így szerepelt: 1979. május 1. Lemaradtunk egy brossúrával.

„Erről beszélgettünk Bokodi Gézával, a IV. sz. bányauzem szellőztetési mérnökével...” Akit mi minősítettünk annak, az üzem pedig biztonsági mérnöknek.

„Az Alimak nemcsak függőleges feltörések bővítésére alkalmas, hanem dőlésben is lehet vele dolgozni”. Hát dőlésben is lehet vele dolgozni, ha valaki azt a feladatot kapja, hogy pl. vigye fel egy ferde pályán, de feltörést bővíteni csak függőlegesen lehet.

„... Andrásh *szakaszvezető* vájár...” Lchet, hogy szakaszvezető, de az biztos, hogy szakvezető.

Fájdalom, de az **ABBSZ** 28. fejezetének 5. cikkelye — alulról a 3. sor —, mely megjelent 1953. július 26-án, s az újságosknál azóta sem kapható — ez is fájdalom — kimondja, hogy 1981. januárjától az újfelvételek csak ilyen menekülőkészülékkel szállhatnak bányába.

MAPLÓ

Szeptember 1. Hétfő:

Hiába mondta az ürge a tévében, hogy az üdülési idény szeptember 5-ig tart, ma kezdődik az iskola, kiürült a Balaton, a csajok felhúzzák a férfiing helyett a matrózblúzt, a krapekok megborotválkoztak, megfűrdtek. Szétszéledtek a csövesek, hát nekem is nézni kellett valami után.

Siófokon stopoltam, egy főszer elhozott Pécsre, kérdezte, hogy mihez kezdek itt, mert előtte leadtam neki a szociológusoknak készült dumát a nehéz gyermekkorról, (elvált szülők, részeges apa stb.). Javaslta: hogy legyek bányász az uránbányánál, ott kereshetek annyit, hogy jövőre én leszek a csaszi az Annabellában. Ez hatott. Vacsora: egy kifli. Alvás: lépcsőház, padlásforduló.

Szeptember 2. Kedd:

Jelentkeztem a vállalat Központjában. Hát ez csoda érdekes volt. Ennek a vállalatnak tulajdonképpen két központja van. Az egyik a 39-es dandár úton, vaskorlással körülvéve arra pedig felírva hogy a „korlátlan belül tartózkodni tilos.” Biztos nem úgy gondolták, de jót röhögtem rajta. Nem is merem sokáig benntartózkodni. A másik Központ a Hajnóczy utcában van és legényszállónak hívják. Különböző emberek sincs ráirva, hogy milyen középület, mert itt minden nagyon titokzatos. Nem is tudja senki Pécsért, hogy melyik az uránközpont, kivéve a négy éven felülieket.

Alvás: már a Központ legényszálló részében, vacsora: kifli.

Szeptember 3. Szerda:

A fő program, látogatás a vállalat saját SZTK-
rendelőjében. Hát ez valami csoda hecc volt. Tegnap a lelkelem kötötték, hogy de aztán pontosan 7-re ott legyek, fél 8-kor kijött egy fehérköpenyes érdeklődni, hogy mit akarok. Nem volt baj, mert addig elbeszélgettem egy régi dolgozóval, aki szintén ott várt. Elmondta, hogy ő már majdnem egy éve sugár-
bányász, most megfázott, de hála egy rendeletnek az üzemorvos csak itt veheti táppénzre. Már mindennél felvetették, hogy ez így nem jó, de amíg a főorvos szerint jó, addig így jó és kész.

Mikor megtudta, hogy újfelvételes vagyok, a következő elrettentő szöveget hintette:

— Akkor neked nem kell a tepsibe menni, csak a lavórba, rögönybe, meg a belhez. A lavórban elvégzed a dolgot, majd megböknek, a rögönybe egy gépben az álladnál fogva fölakasztanak, a belben megkérdezik, hogy be vagy-e újra oltva, volt-e valami a családban és mik a káros szenvedélyeid. Mindent nem kell elmondani.

A tepsit kivéve nagyjából mindent értettem, s nagyjából minden úgy is volt.

Szeptember 4. Csütörtök:

Felszámolás. Az üzem munkaügyi csoportjánál adtak egy papírt, amire ráírták, hogy hova kell mennem. Ez nagy talál-
mány. Ha valaki minden nap csak ezt csinálna biztosan eltelne fél év, mire hibátlanul végigjárna a sort. Megkaptam a bányász felszerelést. Akkor ruhát hogy arra gondoltam, milyen jól jött volna a nyáron egy ilyen a Balaton partján. Ketten épp belefűrtünk volna. Amikor a ruhatárban ezt felvettem azt felelték, hogy én még zöldfülű vagyok ebben a témában, majd nézzem meg ugyanezt a ruhát a harmadik mosás után. Kaptam két gyönyörű fehér vászondarabot, azt hittem zsebkendő, de felvilágosítottak, hogy a csizmában ezt kell hordani zokni helyett. Úgy hívják, hogy kapca. Kaptam nadrágszíjat, csizmát, sisakot, amit itt kobaknak hívnak, uszonatáskát, egy kerék fémlapot rajta a 3846-os szám. Ezt felírtam a tenyeremre, azóta nem merek kezét mosni, nehogy lemossam, mert akkor többé soha nem tudom mi volt a márka nevű táblámon. Kaptam lámpát és egy zöld bádogdobozt, szakemberek szerint CO-készülék, a munkatársaim szerint ez a mézga. Hogy miért?

Felhívták a figyelmemet, hogy a felszerelés több ezer forintba kerül, melyet a vállalat fizet. Arra is felhívták a figyelmemet, hogy vegyek a vasoltban 10 forintért egy lakatot. Ez az összeg valószínűleg már nem fért be a többézerbe. A szakszervezetnél kérték a tagkönyvem. Mondtam, hogy nekem az nincs. Akkor kérték 4 forintot. Már volt is szakszervezeti könyvem.

A KISZ-irodában kérdezték, hogy KISZ-tag vagyok-e. Mondtam, hogy nem, ígérték, hogy majd a részleg KISZ-titkár megkeres. Ebben maradtunk. Azóta is.

Szeptember 5. Péntek:

A bányajárás első napja. Tanulságos nap. Valamiért oktatásnak hívják. Azért tanultam is. Megtudtam például, hogy a cűg az nem huzat, hanem csilleszerelvény és az un-
tercűg nem az ez alatt fűtülő szél. A kapni nem főnévi igenév, a csatlós nem fegyverhordozó, az akna nem robban, a kasban nem méhek laknak és a sikló nem szelíd kígyóféle.

Emellett persze megtudtam azt is, hogy milyen nehéz a keretfa, hány kiló a th-tám és hogy a vágatok hosszúak. Közben kellemes meglepetés volt, hogy a reggel kapott szép barna papírzacskóból finom szalonna, körözött-puha kenyér került elő.

Szeptember 8. Hétfő:

A bányajárás második napja. A barna papírzacskó tartalma újra szalonna, körözött és kenyér, gyantom, hogy pénteki. Láttam e újra oltva, volt-e valami a családban és mik a káros szenvedélyeid. Mindent nem kell elmondani.

A tepsit kivéve nagyjából mindent értettem, s nagyjából minden úgy is volt.

Szeptember 9. Kedd:

Ha még egyszer szalonnát és paprikás túrót találok ebben a ronda barna papírzacskóban, úgy éljek, telmegyek a szakszervezetbe és beolvasok nekik...

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYASZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XVIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

ÁRA 1,80 FORINT

1981. JANUÁR 15.

**A KISZ
X. kongresszusa
tisztelőre**

**Verseny-
felhívás!**

A IV. sz. bányauzem 50-es fejtési ifjúsági szocialista brigádja a Kommunista Ifjúsági Szövetség X. kongresszusa tisztelőre munkaverseny felhívással fordul a vállalat összes föld alatti és külszíni ifjúsági brigádjához és KISZ-szervezetéhez.

Célunk, hogy kiemelkedő munkasikerrel, társadalmi munkacsiókkal, a FIN és a megyei ifjúsági napok rendezvényein való aktív részvétellel ünnepeljük a KISZ X. kongresszusát.

Ennek érdekében vállaljuk: éves mennyiségi tervünket, a minőségi követelmények betartása mellett, a munkaidő jobb kihasználásával, teljesítményterveink túlteljesítésével — a KISZ X. kongresszusa jegyében — 10 hónap alatt teljesítjük.

A KISZ által szervezett kommunista szombat 10 óra/10 társadalmi munkát végzünk, melynek ellenértékét a vállalat, illetve az üzem által meghatározott szociális- és ifjúságpolitikai célkitűzések megvalósítására felajánljuk.

Aktívan részt veszünk a KISZ által szervezett szakmai és politikai vetélkedőn, az Alkotó Ifjúság pályázaton, kulturális és sportrendezvényeken.

Vállaljuk a pályakezdő fiatalok betanítását, szakmai, politikai nevelését, a társadalmi munkában segítjük a vállalati lakásépítési program megvalósulását.

Kérjük, hogy a vállalatunk ifjúsági brigádjai minél nagyobb számban csatlakozzanak — hasonló vállalások megtételével — munkaverseny felhívásunkhoz.

A KISZ-szervezetek vállaljanak kezdeményező, szervező és irányító feladatokat, vállalásainkhoz hasonló helyi célkitűzések megvalósítása érdekében.

50-es fejtési
ifjúsági
szocialista brigád

Új fejezet kezdődik hazánk uránércbányászatában

Épül az V. számú bányauzem

A Bányászati Aknamélyítő Vállalat Ércbánya üzemének „főhadiszállásán”, az V. sz. bányauzemnél a négy centiméter híján 56 méter magas csupa beton aknatorony magasodik az ég felé. A Jakab-hegyi szerpentinén érkezőt már messziről magával ragadja a látvány, ahogy a sziürke monstium kitörni készül az erdő sűrűjéből. A csendben, ahogy magasodik, jelképnek is beillik, hiszen a bányauzem beindulásával új fejezet kezdődik majd az ország uránbányászatában. De jelenti azt is, hogy a BAV szakemberei, barábjai e kiemelt állami beruházás nagyján s nehezen már túljutottak.

— Mikor, és milyen munkával kezdték a MÉV új bányauzemének építését? — kérdeztük Pálmái Jánost, a mecseki körzet főmérnökét.

— Az V. sz. program 1974-ben a MÉV IV. sz. légakna tovább mélyítésével kezdődött, s ugyan ezen évben kezdtük a felvonulást az V. sz. szállítóaknai munkálatokhoz. Itt a 85 méter mély előakna mélyítését 1975 tavaszán kezdtük, majd ennek, s a társzinti rakodónak elkészülte után 1976 szeptemberében indult a tényleges mélyítés. Az 1120 méteres szállítóaknával két évvel később, míg a szerelvényezéssel 1979 márciusában készültünk el.

— A bányauzem építése minden bizonnyal nemcsak a szállítóaknára korlátozódik?

— Természetesen. Az építés nemcsak ennyit jelent, hiszen most is több területen dolgozunk, párhuzamosan végezve a feladatokat. Nos, hogy az előző gondolatot befejezzem, a szerelvényezés után a berendezés áttelepült a légaknára.

— Itt a 60 méteres előakna mélyítését 1979 májusában kezdtük egy KSZ—2U markológéppel, s egy 10 tonnás futódaru segítségével. Így mélyítettünk 40 métert, majd a visszalevő huszat egy LGL—1600-as előakna-mélyítő géppel. Ezt követően szereltük be a végleges aknamélyítő padozatot, a külszínen a betonagyat, majd megtörtént az aknalefedés, s felkészültünk a tényleges mélyítésre.

— A szállítógépek szerelése csúszott, így a mélyítést 1980. szeptember 8-án kezdhettük el. November hónap folyamán konténeres betonleadásra álltunk át, az eddig hagyományos ejtőcsöves módszer helyett. Az országban az aknamélyítésnél most először alkalmazzuk e megoldást, melytől a beépített beton javulását várjuk. E módszerrel ugyanis kedve-

285 méteres végső mélységet 1981 márciusára érjük el. A vakaknak elkészültekor kezdjük a szerelvényezést.

— A harmadik, az úgynevezett centrális vakakna mélyítését 1982-ben kezdjük el. A 330 méter mély s 7,2 méter átmérőjű aknát nagygépes aknamélyítő módszerrel végezzük. Ugyanúgy, ahogyan a szállító- és légaknát mélyítettük.

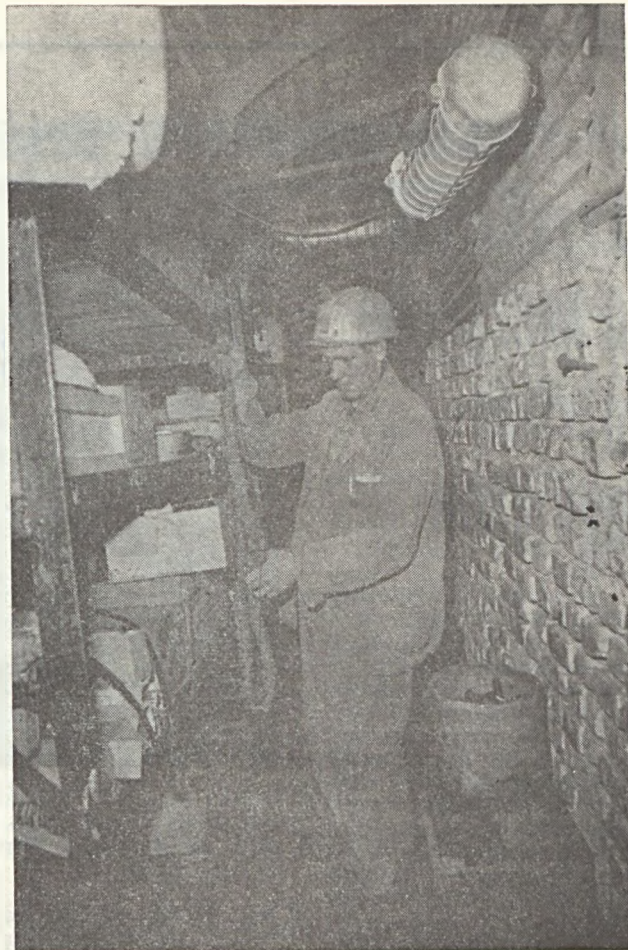
— A kérdés második felére válaszolva, a társzint kihajtását 1979 áprilisában kezdtük, s abban az évben 627,5 métert hajtottunk.

— Most az 1420. méternél tartunk. A szállítóaknai rályukasztásig még vissza van 420 méter, az év közepéig szeretnénk elérni. Ezután kerül sor a 414 méter hosszú kerülővágat kihajtására, mely 1982-ben fejeződik be, s ezzel a társzint-kihajtás késznek mondható.

— Az elkövetkezendő évekre munka tehát még akad bőven. Az említettek túl van még más vizsgálati feladat?

— Igen, mert 1982-ben térünk vissza ismét a szállítóaknához, amikor is helyére kerül a végleges szállító gép, s ekkor bontjuk el az aknalezáró padozatot s építjük be az aknába a kasvezető gerendákat — mondotta befejezésül a főmérnök.

Veress Tamás

Tamási László IV. sz. bányauzemi föld alatti raktáros tölti fel az anyagkészletet. Csöndör László felvétele

Ülésezett a vállalati pártbizottság

A pártbizottság december 22-i ülésén első napirendi pontban tájékoztatót hallgatott meg a nemzeti központi Bizottsága 1980. december 2-i ülésének értékelése alapján.

Ezután megtárgyalta és elfogadta az 1981. évi munkatervet, illetve az 1981. első félévi üléstervet. Mint ismeretes a pártbizottságok 1981-től nem készítenek cselekvési programokat, gazdaságsszervező és ellenőrző munkájukat a munkaterv első fejezetében tervezik.

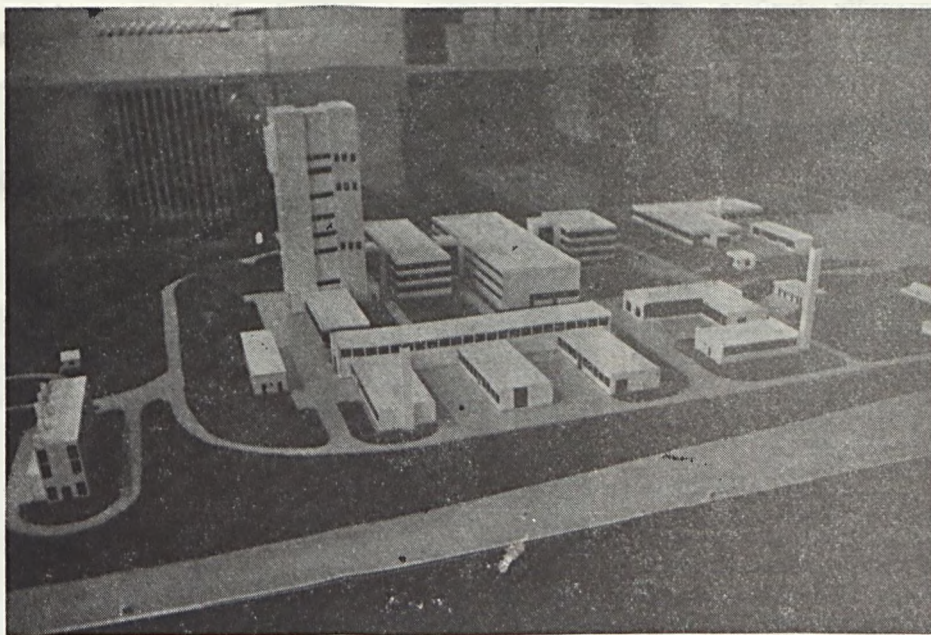
Vállalatunknál a pártmunka középpontjában továbbra is a gazdaságsszervező munka áll. Az agitációs és propaganda munkában kiemelt feladat az aknákba a kasvezető gerendákat — mondotta befejezésül a főmérnök.

belső életében a munkaterv célul tűzi ki a pártmunka módszereinek vizsgálatát, korszerűsítését, a pártmunka mozgalmi jellegének fejlesztését, a kádermunka javítását, a pártépítő munka minőségi tényezőinek erősítését.

A pártbizottság megtárgyalta az 1980. évi cselekvési program végrehajtását. Megállapította, hogy a programban szereplő fő célok megvalósultak, a teljesítés mellett azonban vannak elmaradások: nem nőtt az összközvettermelés, nem sikerült teljesíteni a vágathajtási tervet, a vágási létszám a céllal ellentétben csökkent, a bérfejlesztés nem mindig ösztönzött magasabb teljesítményekre, egészségvédelmi helyzetünk nem megfelelő. A pártbizottság úgy határozott, hogy 1981-ben munkája során figyelembe kell vennie az új, megváltozott gazdasági, politikai feltételeket, a VI. ötéves terv által támasztott nagyobb követelményeket és az 1980. évi munka tapasztalatait.

A cselekvési program végrehajtásáról készült jelentéssel együtt tárgyalta meg a pártbizottság a vállalat 1981. évi bérfejlesztési, bérpolitikai irányelveit. Vállalatunk 1981. évi bázis bértömegének 4 százalékkal növelt összegét használhatja fel. Ezt kis mértékben növelik az üzemek bázis adataiban figyelembe nem vehető bércorrekciók. A bérfejlesztés összegéből 1981-ben havi 100 forint/fő szénjándóság címen kerül kifizetésre. A bérpolitikai irányelveket a vállalati bizalmi testület is elfogadta.

A pártbizottság megtárgyalta és elfogadta a vállalat 1981. évi termelési és gazdálkodási tervjavaslatát, majd a végrehajtó bizottság két pártbizottsági ülés között végzett munkájáról készült jelentést.

Az épülő V. sz. bányauzem külszíni létesítményeinek makettje. Csöndör László felvétele

Jó úton halad a kongresszusi határozatok végrehajtása

Lezajlottak a beszámoló párttaggyűlések

Vállalatunk kommunis-tái 1980. november 15 és december 15 között beszámoló párttaggyűléseken értékelték éves munkájukat. Áttekintették, milyen mélységben ismerték meg pártunk XII. kongresszusán hozott határozatokat, ezekből az év végéig melyek valósultak meg, milyen tendenciák várnak az új évben és bővebben a VI. ötéves tervidőszakban kollektívánkra.

A beszámoló összeállítását a párttagokkal való egyéni és csoportos beszélgetés és eszmecsere előzte meg. A vezetőségek véleményét kértek az egyén és a közösség tevékenységéről, javaslatokat gyűjtöttek a határozatok végrehajtásának mikéntjére. Az elvégzett munka és a kommunis-táktól nyert értesülések képezték a beszámoló tartalmát, mondanivalóját. A kongresszusi határozatok tükrében vizsgálták a munkát, áttekintették az előző évi beszámoló, valamint a kongresszusi irányelveket tárgyaló taggyűléseken elhangzott észrevételek, javaslatok megvalósulását.

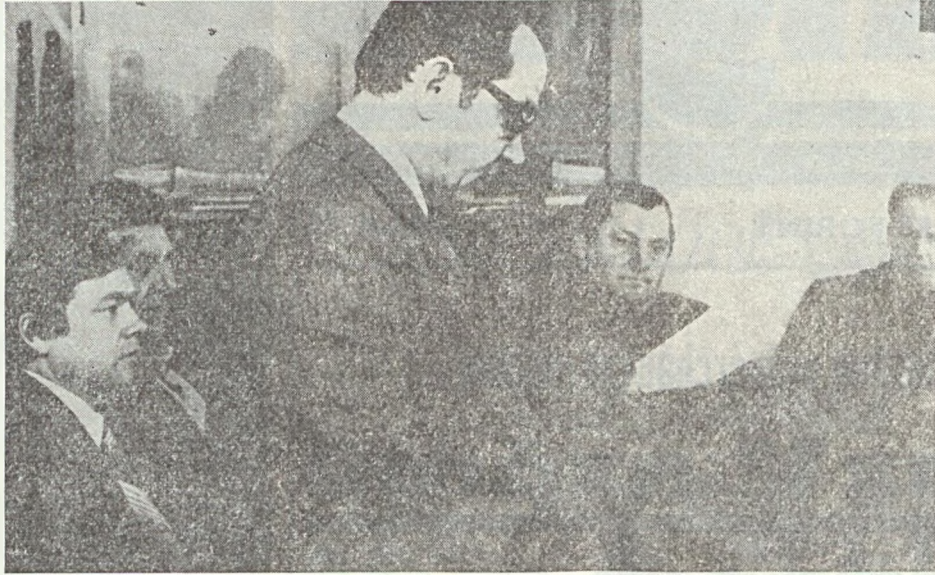
A vállalat az 1981. évi tervének fő mutatóit: a fém, az export és nyereségtervet teljesítette, illetve túlteljesítette. Ebből következik, hogy a beszámoló gazdaságszervező tevékenységgel foglalkozó részében bőven volt miről számot adni. Itt a hiányszágokról is szó esett: továbbra is gondot jelent a vajúgói létszám lassú csökkenése, a munkaidőmérleg kedvezőtlen alakulása, a munkaszervezés színvonala, az anyagihiány és számos más probléma, amely fékezően hat a termelésre.

A párttagok eszmei, ideológiai tisztánlátása nőtt, marxista-leninista elviségük szilárdult. Ez annak is a következménye, hogy az ideológiai oktató, nevelő munka színvonala magasabb szintre került.

Mindez kihat a párttagok, az alapszervezetek környezetére, formálja azt, alakítja, bővíti, erősíti a szocialista tudatot.

A pártéletre vonatkozó kongresszusi határozatok végrehajtása is jó úton halad. A januárban megválasztott új titkárok, vezetőségi és testületi tagok beilleszkedtek a kollektívákba, ott hasznos, értékes tevékenységet folytatnak. A párttagok és szervezetek tovább javították irányító munkájukat a tömegszervezetekben is. Azok a párttagok akik ezekben a szervezetekben és szervezetekben végzik pártmegbízatásukat, törekszenek a párthatározatok megismerésére, elfogadtatására, a határozatok cselekvő támogatására ösztönzik a szervezetek tagjait.

Az elhangzottak élénk

Részlet az ÉDÜ érceklőkészítő üzemegységének párttaggyűléséről, melyen részt vett Pátyi Miklós a KB munkatársa (balról), valamint Kovács István vállalatunk pb-titkára is. Kapási József az alapszervezet titkára a vezetőség beszámolóját tartja. Keller Gábor felvétele

vitát váltottak ki a tagság körében. A gazdasági, szervezeti élet, az eszmei, ideológiai helyzet, a kül- és belpolitika kérdéseinek megítélése dicséret, elismerő, kritikus és önkritikus hangnemben zajlott. Az észrevételek mellett sok javaslat hangzott el a

munka javítására, a rossz megváltoztatására, kiiktatására. Minden hozzászóló véleményéből, az új, a jobb megítélés érdekében tenni akartak. A beszámoló taggyűlések az 1980. évi munkát értékelték, a jövő év feladata-

it a januári taggyűléseken határozzák meg. A munkatervet a beszámoló taggyűlések tapasztalatai, az irányító párttagok útmutatásai, a gazdasági egységek tervfeladatai alapján állítják össze és fogadják el az alapszervezetek. Varga Jenő

Társadalmi vita a VI. ötéves tervről

A tervezés demokratizmusának szélesítése, mely a szocialista demokratizmus fejlesztésének része, szükségessé teszi a tervek készítés idején a gyakori és mind nagyobb dolgozói rétegeket bevonó konzultációkat, véleménykérést és egyeztetést, a társadalmi vitát.

A tanácsi tervek készítés megkönnyítését célozta az a decemberben, a IV. sz. bányászban megrendezett beszélgetést is, melyen részt vett Horváth Lajos országgyűlési képviselő, a Baranya megyei Tanács elnöke és Neubaier József, az SZMT vezető titkára, vállalatunk, üzemünk párt, gazdasági, társadalmi vezetői, szocialista brigádvezetők.

Horváth Lajos vitaindító előadásának első részében a nemzetközi gazdasági folyamatoknak bennünket hátrányosan érintő hatásairól, azok következményeiről beszélt. Elmondta, hogy a gazdasági fejlődés ütemének lelassulása a munka minőségi oldalának előtérbe kerülését kell, hogy magával hozza. Feladatunk a gazdaságosság, a takarékoság állandó szem előtt tartása, a népgazdasági egyensúly javítása. Ahogyan azt a párt XII. kongresszusa is meghatározta, az életszínvonal területén az elért vívmányokat kell megőrizni és ez nem kevés. Biztosítani kell az ellátás egyenletességét, javítani az életkörülményeket.

Beszélt Baranya megye fejlődéséről az elmúlt öt éves tervben és a jövőéről is. Az iparban megtörtént fejlesztések és rekonstrukciók, a mezőgazdaság gyors fejlődése folytán kiemelkedően sikeres V. ötéves tervet zártunk.

A VI. ötéves tervben is a bányászat határozza meg a megye iparát, fejlesztése a lakásépítésben is jelentkezik, mely további viszonylag gyors településfejlesztést jelent. A gazdasági fejlődés ütemének lassulása, pénzügyi lehetőségeink szűkülését is jelenti. Ez magával hozza azt, hogy bizonyos értelemben új rangsort kell felállítani

ros rekonstrukciója. Bővül az új lakótelepeken a kereskedelmi hálózat, javul az egészségügyi ellátás, megépül Lvov-Kertvárosban a nevelési központ, a vízellátás javítását szolgálja a Duna II. vízvezeték.

A Megyei Tanács elnöke kérdésekre válaszolva elmondta, hogy a Mecsek-Nyugat új lakótelepén 75 férőhelyes óvoda épül, nem készül a megyében házgyár a VI. ötéves tervben, lesz nyugdíjasok háza, a Tüzér utcai felüljáró megépülésével javul Kertváros közlekedése, főleg a megyeszékhely környéki településeken biztosítják a magánérből építkezőknek a telket stb.

Befejezésül Horváth Lajos kifejtette, hogy ez a találkozás is nagy segítséget jelentett a tanácsi tervezőmunkában, de dolgozóink tájékozottságának javításában is.

Kablár János

Horváth Lajos tanácselnök tájékoztatóját tartja.

Őszinte, nyílt légkörű tanácskozás volt

Vállalatunk küldötte a SZOT kongresszusán

December közepén Budapesten tartották a Magyar Szakszervezetek XXIV. kongresszusát. Tancsa József, a IV. sz. bányászüzem vajúgára küldötként vett részt a háromnapos tanácskozáson. Vele beszélgettünk a kongresszus munkájáról és az ott szerzett benyomásokról.

— *Úgy tudom, nem először vett részt a Magyar Szakszervezetek kongresszusán. Miben volt más ez, mint az előzők?*

— Másodszor ért az a megbecsülés, hogy a Maceski Ércbányászati Vállalat küldötként ott lehettem a szakszervezeti kongresszuson. A tömegkommunikációs eszközök segítségével az egész ország figyelemmel kísérhette munkánkat. A személyes benyomásom az, hogy az öt évvel ezelőttihez képest most jóval bátrabban foglalkoztunk a hiányszágokkal, a hibák feltárásával. Őszinte, nyílt légkörű tanácskozás volt ez, ahol mindenki tisztában volt a lehetőségekkel és cselekvő aktivitással szolgálta a szakszervezeti mozgalom ügyét.

— *A plenáris ülés mellett szekció üléseket is tartottak. Miért volt erre szükség, és Ön milyen szekció munkájában vett részt?*

— A plenáris ülés átfogó képet adott a szakszervezetek tevékenységéről, feladatairól. A meghívottakkal együtt 1600 küldött vett részt a kongresszuson. Így természetesen nem kaphatott mindenki szót. A szekció ülésekkel bővült azoknak a száma, akik véleményükkel, észrevételeikkel segíthették a kongresszus munkáját. Jó magam a gazdaságpolitikai szekció ülésén vettem részt.

— *Mivel foglalkoztak a szekció ülésen?*

— Annak lehetőségét vizsgáltuk, hogy a szakszervezetek mit tehetnek a gazdasági munka segítségéért, elsősorban a szocialis-

ta brigádmozgalom erősítésével.

— A bérézzel kapcsolatban többek között foglalkoztunk a végzett munka alapján történő elosztás elvével. Sok szó esett a gazdasági vezetés és a szakszervezet kapcsolatáról, az üzemi demokráciáról és a bizalmi rendszeréről.

— *Foglalkozott-e a kongresszus a bányászok helyzetével?*

— A szekció ülésen az első helyen említették a bányászat kérdését. Általános volt a vélemény, hogy a nehéz fizikai munka becsületét védjük meg, amikor a bérkérdést vizsgáltuk. Továbbra is támogatni kell a bányászok építési akciót, és foglalkozni kell a rehabilitáció kérdésével is. Egyébként úgy tudom, ez évben várható az új rehabilitációs törvény megalkotása — mondta végezetül Tancsa József.

Nógrádi Gábor

MECSEKI Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablár János

Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-251

Vállalati tel.: 7-243, 7-147
Kiadja
a Baranya megyei
Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

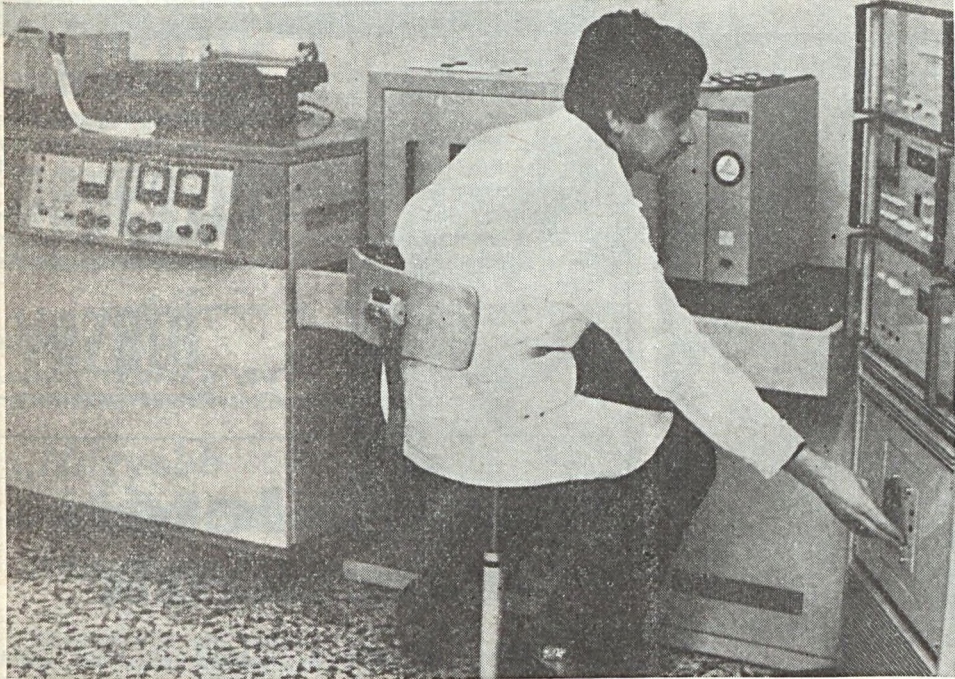
MEV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 forint
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

Csünder László felvétele

Új nagyműszer a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben

Pallós József, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem dolgozója az ARF-6 típusú szovjet gyártmányú fluoreszcenciás spektrométerrel mérést végez.

A közelmúltban helyezték üzembe a fizikai közzetani üzemegegység ARF-6 típusú szovjet gyártmányú röntgen-fluoreszcenciás spektrométerét. A berendezésről annak „gazdáját” Pallós József fizikust kérdeztük meg.

— Miért volt szükség a berendezés megvásárlására?

— Az utóbbi években egyrészt nagyon megnőtt a geológiai kutatásnál, bányákban, az EDÜ-ben vett minták száma, másrészt csökkenteni kell ezen minták feldolgozásának idejét. A korábbi műszerparkunkkal ezen kettős feladatnak már nem tudtunk eleget tenni.

— Mit tud a berendezés?

— Az ARF-6 az előbb említett minták, urán, tórium, ólom, rubidium, szelén és stroncium tartalmának gyors meghatározását tudja elvégezni a jelenlegi beállításban.

Mit tud a berendezés?

— Kérjük, röviden ismertesse olvasóinkkal, hogy a készülék milyen elven működik?

— A porított mintákat a készülék röntgensugarakkal sugározza be. A besugárzás hatására a minta „válaszol”, az adott elemre jellemző sugárzást bocsát ki. Úgy is mondhatjuk, hogy ezek a „válaszok” a mintában levő egyes elemek „névjegyei”, csak rájuk jellemző. A minta által kibocsátott sugárzás erősségéből az elem mennyisége a sugárzás hullámhosszából maga az elem határozható meg.

— Egy-egy új berendezés megismerése a kutatóknak izgalmas feladat. Hol tartanak most?

— 1980-ban még csak kutatóméréseket terveztünk. Azt szeretnénk meghatá-

rozni, hogy az említett elemeket milyen koncentrációban, milyen pontosan tudjuk meghatározni. Méréseket végzünk a minta legkedvezőbb szemcseösszetételének meghatározására is. Sajnos munkánkat hátráltatja, hogy a berendezés jelenleg rossz. Szovjet garanciális szerelőket várunk.

— Mik a távolabbi tervek?

— Szeretnénk olyan értékelési rendszert kidolgozni, amelynek segítségével a jelenleginél gyorsabban és pontosabban végezhetnénk el a mérési adatok feldolgozását. A sorozat-elemzéseket 1981 elején szeretnénk elkezdni — fejezte be a beszélgetést Pallós József.

Nagy Géza

Pályázati felhívás!

Az Iparjogvédelmi Szabályzat U. 45. pontja értelmében a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem perkolációs részlege új munkaterületének indításánál felmerülő üzemszervezési és technológiai, műszaki feladatok megoldására pályázatot hirdetünk.

A pályázaton a vállalat dolgozói vehetnek részt, többben közösen kidolgozott vagy egyéni pályaművekkel. Egy dolgozó több pályaművet is benyújthat.

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben a p. III területén induló fémtermelés szükségessé teszi a munkaerő biztosítását. E feladat megoldása érdekében a perkoláció I területén a jelenlegi hárommunkaszakos termelésre kell áttérni. Az így felszabaduló munkaerő a p. III területén induló munkához átcsoportosítható.

Feladat: Olyan műszaki és szervezési megoldás kidolgozása, melynek megvalósítása biztosítja, hogy a p. I területén je-

lenleg foglalkoztatott 16 fő fizikai állományú dolgozóból 12 fő a p. III területre átcsoportosítható, illetve 4 fő dolgozóval egy-egy munkaszakos üzemelemmel, az eddigi elvek alapján tervezhető fémmennyiség a perkoláció I területéről továbbra is kinyerhető lesz. A csökkenés mértéke az évi 15 százalékot nem haladhatja meg. A pályázat kidolgozásának mértéke olyan legyen, hogy a benyújtott leírás és rajzok alapján a pályázótól kapott megoldás átlagos képzettségű szakember által egyértelműen elbírálható, megtervezhető és kivitelezhető legyen, tartalmazza a megoldás fő adatait.

A témával kapcsolatosan

tésre az egyszemélyi elbírálónak javaslatot tesznek.

A pályázatokat az iparjogvédelmi csoporthoz (Központ) kell benyújtani egy példányban, a pályázó nevének, aláírásának, üzemelemének, beosztásának és lakcímeinek feltüntetésével. A pályázatokat a vállalat újtásként nem értékeli és külön újtási díjban nem részesíti.

Pályadíj: 50 000 forint, azaz ötvezer forint. A pályadíj két részletben — első részlet a pályázat elfogadásá, második részlet az elfogadott megoldás maradéktalan megvalósításával — a perkoláció I egy-egy munkaszakos, 12 hónapos folyamatos, 4 fős üzemelemre és az előírt fémkihozatal paraméterek igazolása után kerül kifizetésre.

A megvalósítást és hasznosítást a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem főmérnöke igazolja.

A vállalatnak jogában áll pályázatokat összevon-

Készül a perkoláció III 11-es terének műanyagfóliás szigetelése.

A vájvégi létszám tejítetlensége évek óta problémát okoz bányászatainkban. Az új felvételeknek jó ha fele megmarad huzamosabb ideig. A fluktuáció csökkentésére keresni kell a legjobb megoldást. Az egyik módszer, hogy a csapatokat anyagilag érdekeltté tesszük az új dolgozók betanításában.

Október elsejétől a IV. sz. bányászüzemben az új felvételesek az egyhetes kötelező bányajárás után úgynevezett oktató csapatra kerülnek. Egy hónapig dolgoznak itt. Tapasztalt, jól képzett bányászok irányításával sajátítják el a szakma legfontosabb munkafolyamatait.

A Bödő János vezette 15. fejtési szocialista brigád az egyik vállalta az újfelvételesek betanítását. Ez az egyszakos csapat is teljesítménybérben dolgozik, de munkájuk fő mérése nem az egy főre jutó ércmennyiség, hanem az, hogy a kezük alól kikerülő fiatalok hogyan sajátítják el a szakmát, mennyire válnak bányászokká, mire lesznek képesek ha más kollektívába kerülve a munkavégzésük alapján ítélik meg őket.

Gáspár Ferenczel a 15-ös csapat vájárával beszélget-

„Iskola” a vájvégen

tünk az eddig szerzett tapasztalatokról.

— A csapat fő feladata, hogy betanítsa az új dolgozókat, mégis teljesítménybérben dolgoznak. Nincs itt valami ellentmondás?

— Egyáltalán nincs ellentmondás, a fiatalokat hozzá kell szoktatni ehhez, hiszen később is teljesítménybérben dolgoznak majd. Ennek ellenére a fő cél az, hogy minél többet elsajátítsanak a munkafolyamatok közül. Ha még nem megy nekik a fúrás, akkor inkább nem robbantunk a műszak végén, de ők fúrják le a vájvéget. Nálunk — figyelembe véve a körülményeket — alacsonyabb a szakmánya mint máshol, ezért ha egy-egy lövés kimarad az még nem a világ vége.

— Egy hónap alatt el tudják sajátítani a fiatalok a legfontosabb ismereteket?

— Azt hiszem igen. Van, akit két hét után is nyu-

godt szívve ajánlanék akár a legjobb csapatra is. Néhány nap alatt kiderül, hogy lesz-e valakiből bányász, vagy sem. Hogy ezt a mesterséget valaki elsajátítsa, ahhoz hónapok, évek kellene, de rövid idő után meglátszik az, hogy ki mennyire akar, és mennyire érzéke van a szakmához.

— Hány újfelvételest tanítottak be eddig és hogyan sikerült beilleszkedniük?

— Eddig tizenhat fiatalot foglalkoztunk. Többségük ma is az üzemben dolgozik. Befogadták őket az itteniek és ők is megbecsülik magukat.

— Mi az oktató csapat legfontosabb feladata?

— Az, hogy megtanítsuk az újfelvételeket a bányában „mozogni”, hogy rendszeres, folyamatos munkához szoktassuk őket. Eloszlassuk azokat a bányászokkal kapcsolatos téves elképzeléseket, amiket magukkal hoznak főleg azok, akik messziről jöttek.

— Mi bányászok nem olyanok vagyunk, mint az a szobor a Központ épülete előtt. Nem a bivalyerő számít, hanem az akarat, az ész és a szakmai tudás. Egyre több és jobb gép segíti a munkánkat, és a fiatalok, akik idekerülnek, egytől egyig szeretnek ezekkel dolgozni. Nekünk oktatóknak külön örömlátni, milyen kedvvel fúrnak a lafettával, holott annak idején mi egy kicsit idegenkedtünk tőle.

— Hogyan fogadják az oktató csapatról kikerülő fiatalokat a bányásztársaik?

— Tudják róluk, hogy itt a fiúk sok mindent megtanultak. Ezért túl sokat várnak tőlük. Egy hajtó, jól összeszokott kollektívába a tapasztalt bányászoknak sem könnyű beilleszkedni. Egy hónap alatt pedig senki sem lehet bányász faragni. A hozzánk került fiatalok igénylik a törődést, és jó dolog az, hogy ilyen formában segítjük a beilleszkedésüket. Ha valaki komoly szándékkal jön a bányához dolgozni, azt meg kell becsülni, és ennek egyik formája, hogy a legnehezebb időszakban „az első hetekben” minden támogatást megadunk nekik.

Nógrádi Gábor

felvilágosítást ad a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem főmérnök-h., tel.: 6-273.

A pályázat benyújtásának határideje: 1981. március 1. A pályázat elbírálásának határideje: 1981. március 31. A pályamű elbírálását az egyszemélyi elbíráló által kijelölt szakemberek végzik és a dön-

ni, illetve a kitűzött pályadíjat megosztani. A vállalat a benyújtott műszaki megoldásokkal szabadon rendelkezik, rész megoldásokat összevonhat, értékelésének határideje: 1981. március 31. A pályamű elbírálását az egyszemélyi elbíráló által kijelölt szakemberek végzik és a dön-

Mátrai Árpád
vezéregazgató-helyettes

Tájékoztató

A Pénzügyminisztérium 17/1980-as rendelete lehetőséget ad arra, hogy a vállalatok — így mi is — a dolgozók munkabéréből egy meghatározott összeget levonjanak, majd azt az OTP Baranya megyei fiókjához — Kossuth L. u. — „átutalási” betétszámla javára közvetlenül átutalják. Ehhez a dolgozók írásbeli megbízása szükséges.

Az OTP e megnyitott folyószámla terhére, a megkötött szerződés és a dolgozó megbízása alapján különféle átutalásokat teljesít így: részletek, gáz, villany s más szolgáltatási számlák stb. kiegyenlítése. A havi zárásakor az

egyenleg után évi négy százalékot fizet az OTP. Amennyiben a dolgozó egy évre leköt egy meghatározott összeget, úgy az év elteltével öt százalék kamatban részesül.

Ugyanakkor a pénzintézet 3 forint kezelési költséget számít fel, az idegen szervek — nem OTP részére — történő átutaláskor természetesen számlánként.

Amennyiben dolgozónk élni kívánnak e lehetőséggel, úgy ezen igényüket 1981. január 31-ig jelezzék az üzemek bérelszámolási csoportjánál, ahol részletes felvilágosítást kapnak.

Pénzügyi osztály

Kertvárosi gondok

Életterünk, környezetünk szebbé, jobbá tétele mindig is természetes vágyunk volt, hisz szeretjük magunk körül látni a rendet, a jót, a szépet. Még akkor is ha szebbé, jobbá tétele némi áldozatot követel tőlünk. Bizonyítja ezt a városépítési és építési akcióban eltöltött sok ezer társadalmi munkára, melyet lakóterületünkön — legyen az állam-beruházásból épült, családiház, vagy egyéb település — azok közterületein végzünk.

Bizonyítjuk ezzel mindazt, hogy a gondok össz-társadalmi megyei, városi méretéből igen is vállalunk magunkra. De mindezen túl vállaljuk a mindenkor visszajelző szerepét is a társadalom, az intézmény vagy a hivatal számára, ha életünk — ma már nem alacsony szintű fejlődéséhez a feltételeket nem a kellő módon és időben biztosítják.

Mindezek szem előtt tartásával tartotta kibővített pártvezetőségi ülését a kertvárosi pártalapszervezet.

Szabó János titkár egyetlen napirendi pontként kertvárosi gondjairól és jövő évi feladatairól tartotta vitaindítóját, mely a fenti gondolatokat is tartalmazta.

Ezt követően a Hazafias Népfőrdő helyi vezetősége a körzet tanács tagjai, lakóbizottsági elnökei és a Vöröskereszt aktívái adták a politikai vezetésnek visszajelzéseiket. A vitában résztvevők sok esetben a megoldás módját is jelezték.

Gond a kertváros jelentős részében a szennyvíz-csatorna hiánya. Néhány utcában az utépítés még vissza van és hiányos a közvilágítás.

Kiemelt feladat az idős emberekkel való törődés. E feladat megoldását nagyon sok esetben nehezíti az emberek bezártsága, bizalmatlansága a másik iránt.

Az Ó-kertvárosi ellátási gondjai sokat csökkentek. Annál is inkább, mert a szomszédságban települt Új-kertvárosi ellátási hálózata nagy vonzáskörzetet rendelkezik.

A nyilvános távbeszélő állomások állapota és hiánya okoz sok esetben kellemetlen perceket kertvárosi lakóknak, ha igénybe szeretnék venni.

Sorolhatnánk a gondokat és a megvalósult létesítmények sorát, mint ahogy a pártvezetőség ülésén tették, hisz van mindkettőből elég. De nemcsak ez volt a cél, hanem a visszajelzésen túl felhívni egymás figyelmét a gondokra, egymás figyelmébe ajánlani az elvégzendő feladatokat. Kukai András

Sikeres MM-döntő

A válaszok megadásán dolgoznak a csapatok az MM városi döntőjén. Csöndör László felvétele

A Munka és Művelődés akció 1980. évi városi döntőjét a meszesi József Attila Művelődési Házban rendezték meg.

A fináléban vállalatunk 6 szocialista brigádjának versenyzői jutottak be. Az Anyag- és áruforgalmi főosztályt a Szalai András, a III. sz. bányüzemet az Eötvös Loránd, az Ércdúsító üzemet a Dr. Münnich

Ferenc, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemet a Gábor Dénes, a Kutató-mélyfúró üzemet pedig a Komarov és az M-2 brigád csapata képviselte.

A rendkívül szoros versenyben a méves brigádok igen jól helytálltak: a 22 tagú mezőnyben az M-2 mindössze 0,5 pont hátránnyal lett a második.

De a többiek is nagyon jól szerepeltek: az Eötvös Loránd brigád csapata a 6., a Szalai Andrásé a 9., a Komarové a 10., a Gábor Dénes és a Dr. Münnich Ferencé pedig holtversenyben a 11. helyen végzett, vagyis minden brigádunk a döntő mezőnyének első felében foglalt helyet.

Till Tamás

Vendégünk volt dr. Burger Alice régész

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzem rendezésében, a szocialista brigádklub rendezvény sorozatban, a Ságvári Endre Művelődési Házban jól sikerült előadás hangzott el a Perkoláció II. területén már több éve folyó római kori ásásokról.

Dr. Burger Alice, a Magyar Nemzeti Múzeum tudományos osztályvezetője színes diákon mutatta be az 1977-ben feltárt késő római temetkezéshelyet, a sírkamra freskótüredékeit és a római kori villaépület 1978-ban megkezdett feltárasának eddigi eredményeit. Érdekes volt látni a leletmentő ásások nyomán felszínre került római falmaradványokat, melyek alapján kirajzolódott a villa alaprajza. Nagyon értékesek az eredeti helyén feltárt padlófűtés és falfűtés rendszer, a fürdő maradványai. A római korban itt élő emberek életéről, kultúrájáról is tanúskodnak a leletek.

Láttunk diát az itt talált pénzérméről, hajtűkről és kis bronz lovasszobrocskáról. Az előadás után a hallgatóság sok érdekes kérdést tett fel az előadónak és a vendégként jelenlevő Dr. Hárs Éva múzeumigazgatónak.

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzem dolgozói kiváló részt vettek a rendezvényen a Szolgáltató üzem és a Kutató-mélyfúró üzem szocialista brigádjainak képviselői és történelem szakkörös úttörők is. A klubestet a Gábor Dénes szocialista brigád és Szekeres Lajos szervezte.

Czakóné

Művelődjünk, szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház januári programjából

16-án 16 órakor: Pécs Irodalmi emlékhelyei — Vókó János tanár zenés diaprogramja.

17-én 15.30 órakor: Mozi — Halálos tévedés (NDK).

17 órakor: Magányosok klubja — Zenés klubest.

17.30 és 19.30 órakor: Mozi — A világ rendje és biztonsága (francia).

18-án 10 és 15.30 órakor: Mozi — Halálos tévedés (NDK).

17.30 és 19.30 órakor: A világ rendje és biztonsága (francia).

19-én 18 órakor: Discó — Műsorvezető Tuczal József.

17.30 órakor: Hétfő esték a Ságváriban — Kovács Kati és az Univerzál együttes műsora.

20-án 16.30 órakor: Omega filmklub.

21-én 15.30, 17.30 és 19.30 órakor: Hőlygem, Isten áldj! (USA).

24-én 15.30, 17.30 és 19.30 órakor: Kaliforniai lakosztály (USA).

17 órakor: Magányosok klubja — Zenés klubest.

25-én 10, 15.30, 17.30 és 19.30 órakor: Kaliforniai lakosztály (USA).

18 órakor: Discó — Műsorvezető Tuczal József.

26-án 19 órakor: Hétfő esték a Ságváriban — Örkény István: Pisti a vérzivatarban.

27-én 19 órakor: Örkény István: Pisti a vérzivatarban.

28-án 15.30 órakor: Meztelen diplomata (magyar).

17.30 és 19.30 órakor: Skalpvadászok (USA).

29-én 14 órakor: megyei úttörő művészeti bemutató.

31-én 15.30 órakor: Kérek egy elefántot (lengyel).

17 órakor: Magányosok klubja — Zenés klubest.

17.30 és 19.30 órakor: Az árnyékbokszoló (NSZK).

Az Ifjúsági klub minden hétfőn és csütörtökön 18 órától tart foglalkozást a pinceklubban.

A SZERKESZTŐSÉG HÍVÓJÁBÓL

Vállalatunk vezetősége az alábbi levelet kapta az 1980. év utolsó munkanapján:

„Minden dolgozónak, a szocialista brigádoknak, a pártbizottság, szakszervezeti bizottság, KISZ-bizottság titkárainak, aktíváinak, a műszaki és gazdasági vezetőknek köszönöm ezúttal munkájukat.

Mindnyájuknak kívánom boldog új évet. 1981-ben további eredményes munkát a hatodik ötéves terv sikeres megkezdéséhez, az éves feladatok teljesítéséhez.

Jó egészséget, erőt, jó szerencsét kíván
elvtársi üdvözléssel
DR. KAPOLYI LÁSZLÓ,
az Iparügyi Minisztérium államtitkára”

Üzemi letéti könyvtárak

Rendeletek, határozatok és újságcikkek egész sora foglalkozott az elmúlt években a könyvtári munkával. Mindez önmagában nem sok eredménnyel járna, ha mögötte nem állnának a könyv „ügyének” lelkes társadalmi munkásai, akikre igaz ma már a könyvek terjesztéséért nem vár börtön (esetleg szűrés pillantás), de egyikük-másikuk elődeikhez hasonló, kezdetleges viszonyok közepette végzi munkáját. Az üzemi letéti könyvtárak létrehozását a vállalati szakszervezeti bizottság 1975-ben azért szorgalmazta, hogy az üzemben minél többen juthassanak könyvhöz, hiszen közismert, hogy üzemi dolgozóink milyen sok időt töltenek utazással. A kisebb településekről bejárók pedig még nehezebben jutnak könyvhöz. A jelenlegi 13 letéti könyvtár már 1976-ban létrehozható. Közülük kiemelkedően jól működik a II. sz. bányászati és az ÉDÜ könyvtára, ez évben jelentős fejlődés tapasztalható a Szolgáltató üzem könyvtárában is, mely külsőségeiben az összes között a legszebb. A szakszervezeti bizottság november 27-i ülése után — mely többek között a letéti könyvtárak helyzetét tárgyalta — remény van arra, hogy a régen kifogásolt III. sz. bányászati könyvtár is megfelelő körülmények között működhessen majd.

A IV. sz. bányászati üzem jó feltételekkel, 1000 kötetes könyvtárral rendelkező könyvtárát alig több mint hatvan olvasó használja. Ha arra gondolok, hogy a XVIII. században állítólag Dickens regényeinek folytatásaiért emberek ezrei rohantak a New York-i kikötőbe, amikor angol hajó érkezését jelezték, semmiképp nem elfogadható ez a szám. A könyvek és az olvasás megszerettetése igen sok türelmet, kitartást követel a könyvtárosoktól. E munkában a cselekvésre, gondolkodásra, az olvasó énjének és környezetének megváltoztatására törekvő olvasás jelenthet csak minőségi változást. Fontos, hogy a könyv jelen legyen, elérhető, hozzáférhető legyen az üzemben, az emberek szinte utközzenek bele. A könyvtárosok segítséget adhatnak az olvasmányok kiválasztásához, értelmezéséhez, de tiltakoznunk kell mindenféle formalitást eredményező módszer ellen (szocialista brigádoknak minden hónapban bizonyos számú könyvet ki kell?! kölcsönözni).

Olvasóvá nevelni csak olyan embert lehet, aki tudatában van annak, hogy a szórakozáson és kellemes időtöltésen túl, a könyvet felhasználhatja tervei megvalósításához, ügyes-bajos dolgaihoz, munkájához, az élet bizonyos kérdéseinek megválaszolásához, vagyis egész élete kiteljesedését segítő eszköz lehet. E tudatformáló munkában megfelelő helyet és elismerést érdemelnek a letéti könyvtárosok.

1979-ben a „Művelt ifjúságért, korszerű műveltségért” jelszó jegyében meghirdetett Könyv és ifjúság olvasómozgalom sikeréhez az ő munkájuk is hozzájárult és rajtuk múlik, hogy a könyvtárba látogató fiatalok közül hányat és milyen mélységben sikerült rendszeres és igényes olvasóvá megnyerni.

Olvasó ifjúságért címmel új, 3 éves mozgalom indult, melynek célja a könyvtárhasználaton túl az ifjúság aktivitásának, közösségvagyának tartalmas kiegészítése is és ez nem lebecsülendő, mivel az olvasó embernek az átlagnál nagyobb esélye van arra, hogy közösségi ember legyen.

Dr. Roisz Andrásné

Pártnapok január hónapban

Az MSZMP KB titkársága határozata alapján a VI. ötéves terv és az 1981. évi népgazdasági terv gazdaságpolitikai céljainak, követelményeinek megismerése érdekében vállalatunknál is pártnapokat szervezünk január 14. és február 24. között.

A pártnapok témájára való tekintettel vállalatunknál az alábbi helyeken, időrendben és előadókkal szervezünk pártnapot: a Központ nagyteremében január 14-én, 15 órai kezdettel, előadó: Pulai Miklós, az Országos Tervhivatal el-

nőkhelyettese, az Ércdúsító üzem kultúrteremében január 20-án 14 órakor, előadó: dr. Patla Károly, az Anyagosztály kultúrtermében január 22-én 15 órakor, előadó: Kisdaróczi János, az Ércdúsító üzem kultúrtermében január 27-én 14 órakor, előadó: Varga Jenő, és a Szolgáltató üzem nagyteremében január 30-án 15 órakor, előadó: Cser János.

A február hónapban sorra kerülő pártnapok programját következő számunkban közöljük.

13-as névadás

Az üzemi nőtanács és a KISZ-vezetőség szervezésében tizenhárom névadót rendeztek a Boldogság Házában. A III. sz. bányászati üzem dolgozói örömmel tapasztalták, hogy a rendezők egyre meggyőzőbbé és színvonalasabbá igyekeznek tenni ezeket a családi ünnepeket.

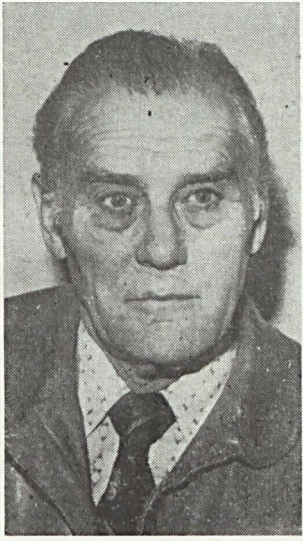
A szülők, barátok és munkatársak meleg szeretettel és ajándékkal, az Acsády utcai Általános Iskola úttörői pedig színes műsorral köszöntötték a névadó főszereplőit: Földi Zitát, Baksa Jánost, Csései Veronikát, Varga Nikolettát, Gazdag Istvánt és Tamást, Hágenthur Emesét és Józsefet, Turós Nikolettát, Reiter Timeát, Varjú Tamást, Németh Pétert és Szabó Zoltánt.

A gépekhez nem lettem „hűtlen”

Búcsúzik a gépészeti vezető

„Nagyobb pozícióról nem álmodtam”

filmkockákra ugyanezek a képek kerülnének-e?

Szokatlan a téli időidő. Sokkal megszokottabb a kép bent a munkacsarnokban. Ott éppen úgy zajlik az élet, folyik a munka, mint tegnap, mint 16 éve. Pedig a mai nap mégis csak más, mint a többi! Másképpen hallja az irodájába beszuródó, jólismert hangokat Gyimesi Ernő gépészeti vezető, aki szolgálati idejének utolsó munkanapját tölti e falak között. Ma reggel tűnt fel előtte utoljára az üzembe vezető kanyargós út végén az aknatorony, amely eddig minden munkanapon várta.

— *Hogyan is indult az út, amely itt, az aknatorony alatt fejeződik most be?*

— Valóban az aknatorony végigkísérte szinte az egész életemet, de legalább is a munkában töltött évtizedeket. A dombóvári kisiskolás évek után — 15 évesen — Komlóra kerültem műhelygyakorlatra, onnan pedig Szegedre a felsőipari iskola gépészeti szakára. A gépek szeretetét bizonyára édesapámtól örököltem, aki főmozdonyvezető volt a MÁV-nál.

— Gépésztechnikusként vonultam be katonának. Aztán jött a háború, a hadifogság. Hazatérésem után 1948-ban a Komlóji Szénbányához kerültem. Lakatos, majd művezető lettem 1953-ban. Béta-aknán már főművezető voltam és ezt csináltam 1964 januárjáig, amikor is áthelyeztek a MÉV II. sz. bányüzemébe, mostani munkahelyemre. Ez volt az életem röviden.

Ez — valóban nagyon röviden — életének fő váza. De ezt a munkát a számtalan feladat eredményes megoldásának komoly tartalmával meg is töltötte Gyimesi Ernő, amelyekről most nem beszélt. Pedig tudom, hogy mindezekkel az üzemvezetés nagy elismerő véleményét vívta ki magának mindenütt. Ezek közül említkezem csak néhányat, cím-szavakban: Nagy szakmai gyakorlat, igen jó szervező-, irányító képesség, az üzemek termelését nagymértékben elősegítő újítások, a váratlan helyzetekben gyors döntések, világos utasítások, felelősségvállalás mindenben. 1949 óta szakszervezeti tag, 1951 óta párttag. Később az üzem gépészeti pártalapszervezetének vezetője tagja.

— *Ha vissza lehetne pergetni életének filmjét, a*

— Igen! Ugyanezt a szakmát választanám és így is élném végig az életemet. Legfeljebb kissé magasabb fokon. Mindenek előtt az idegen nyelvek ismeretére fordítanék nagyobb gondot. Egy-két idegen nyelv elsajátítását ma nagyon hasznosnak, sőt szükségesnek tartom. Felsőfokú végzettségemre is több súlyt fektetnék. A bányagépészmérnöki szakot ugyan levelező úton elkezdtem, de üzemi beosztásom ennek befejezését nem tette lehetővé. Végül soron így is megtaláltam életem értelmét, az elért eredményekben önmagammat. Elmondhatom, hogy elégedett emberként állok ki a sorból. Nagyobb pozícióról nem álmodoztam.

Céлом volt egy 10–20 fős üzemrész művezetői teendők ellátása, s itt most 150 emberem volt. Adódtak olyan szép feladataim, amelyekre szívesen gondolkodtam vissza: pl. a 6/16 vakakna átszerelése, és a lanovka beszerelése. De ilyenek voltak mindazon kisebb-nagyobb gondok-bajok, amelyekkel csoportom tagjai megkerestek és amelyeket meg tudtam oldani a számukra. Aztán a fiatalok nevelése, szocialista brigádok patronálása.

Es amit ismét nem említ, de ismerünk: a sokoldalú munka nyomán termett elismerések sorát: a Munka Érdemrend bronz fokozata, két miniszteri kitüntetés, több Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító kitüntetés, a SZOT „25 éves az újítómozgalom” c. emlékérem.

Kintről behallatszik a szerelőcsarnokban folyó munka zaja. A gépészet vezetője elcsomagolta egyéni dolgait. A nagy beépített szekrényben szépen sorakoznak az üzem további viteléhez szükséges dokumentációk, de az íróasztal fiókjai üresek...

A film első részének végénél, az aktív életpálya utolsó kockáinál vagyunk. Szünet nincs, azonnal folytatódik a második felvonás, amelyre már előre tudatosán készült Ernő bátyánk. Mindazon körülmények meglesznek, amelyek szükségessé teszik, hogy az új életforma is a tőle megszokott aktív tevékenység időszaka legyen. De már nem az üzemi élet kötött munkarendjében, hanem szabadon, saját igényeinek legmegfelelőbbben. Kívánjuk, hogy az új élet tartogasson még sok örömet, testi erőt és lelki egyensúlyt számára.

Nagy Sándor

Cél: a lehetőségek jobb kihasználása

Vállalatunk MHSZ lövész klubjai a közelmúltban tartották közgyűléseiket, melyeken számot adtak az elmúlt öt évben végzett munkáról és meghatározták a következő időszak főbb feladatait.

A III. sz. bányüzem lövészklubja december 11-i közgyűlésén részt vett Maros Tibor városi MHSZ-titkár is, aki a lövészklub honvédelmi klubba alakítását javasolta. A közgyűlés a javaslattal egyetértett és azt elfogadta.

Ezzel kapcsolatban interjút kértünk tőle, aki készségesen válaszolt a feltett kérdésekre.

— *Miért vált szükségessé a szervezeti változtatás?*

— Az elmúlt évek során megnövekedtek azok a feladatok, melyeket honvédelmi, ifjúsági és sportpolitikai érdekekben kell megvalósítani. Az 1976-ban megjelent honvédelmi törvény az MHSZ-t újabb és megnövekedett feladatok végrehajtására kötelezi. A korábbinál magasabb követelmények teljesítése érdekében szükséges megvalósítani a klubok egységes irányítását az aktívabb hatékonyabb mozgósítását, a kapcsolatokat differenciáltabb továbbfejlesztését, valamint a rendelkezésre álló anyagi, pénzügyi források jobb felhasználását.

— *Milyen konkrét előnyei vannak a honvédelmi klubok működésének?*

— A honvédelmi klub elsősorban szervezeti keret jelent az általános honvédelmi oktatás, a szakági képzés és a sportfeladatok megoldásához. Ugyanakkor megteremti a feltételét annak, hogy egy klubon belül eltérő jellegű szakosztályok működjenek és lehetővé teszi a különböző érdeklődésű emberek, különösen a fiatalok bevonását és foglalkoztatását. Az önálló szakági csoportok munkájával kiszélesedik a műszaki, technikai, fizikai felkészítés és az ezekkel kapcsolatos igények kielégítésének a lehetősége. Ez egyben azt is jelenti hogy a kisebb településeken, üzemekben, intézményekben is meghonosodhatnak a technikai jellegű sportágak. A honvédelmi klubok működtetése egyszerűbbé teszi az irányítást, a feladatok végrehajtását és ellenőrzését. Létrehozásuk lehetővé teszi a meglévő bázisok célszerűbb kihasználását, az állami és társadalmi támogatás arányosabb elosztását és felhasználását — mondotta befejezésül Maros Tibor városi MHSZ-titkár.

Herendi István

Az 1981. évi munkarend módosítása

Vállalatunk vezetősége körlevélben szabályozta az 1981. évi munkarend módosítását. A módosítást egyrészt vállalati termelési, gazdálkodási körülmények, másrészt főhatósági intézkedés indokolták.

Vállalatunk 1981. évi tervében előirányoztuk a IV. sz. bányüzem légaknai főszellőztető forgórészének cseréjét, ami többnapos üzemzúnetet igényel augusztus hónapban. A termelési érdekekben az üzemzúneti napokat előre ledolgozzuk. A szabadnapok cseréjére a vonatkozó jogszabály vállalati hatáskörben lehetőséget ad.

Az éves munkarend módosításánál figyelembe vettük továbbá a 20/1980. (XI. 20.) MüM sz. rendelet előírásait, amely az 1981. évi munkaszüneti napokkal összefüggő munkarend kialakítását tartalmazza.

Ennek alapján az általános — minden héten szabad szombatos — munkarendben foglalkoztatott dolgozóink munkarendje az alábbiak szerint alakul:

Január 17. (szombat) rendes munkanap (augusztusi áthelyezett), február 21. (szombat) rendes munkanap (augusztusi áthelyezett), március 7. (szombat) rendes munkanap (augusztusi áthelyezett), március 28. (szombat) rendes munkanap (augusztusi áthelyezett), április 25. szabad szombat, április 30. (csütörtök) rendes munkanap, május 1. (péntek) munkaszüneti nap, május 2. (szombat) szabad szombat, május 3. (vasárnap) heti pihenőnap, augusztus 15. szabad szombat, augusztus 16. (vasárnap) heti pihenőnap, augusztus 17. (hétfő) szabadnap, augusztus 18. (kedd) szabadnap, augusztus 19. (szerda) szabadnap, augusztus 20. (csütörtök) munkaszüneti nap, augusztus 21. (péntek) heti pihenőnap, augusztus 22. szabad szombat, augusztus 23. (vasárnap) szabadnap, december 12. rendes munkanap, december 24. (csütörtök) heti pihenőnap, december 25–26. munkaszüneti napok, december 27. (vasárnap) rendes munkanap (csütörtöki), december 31. (csütörtök) heti pihenőnap, 1982. január 1. (péntek) munkaszüneti nap, január 2. szabad szombat, január 3. (vasárnap) heti pihenőnap.

A körlevél foglalkozik a más — nem ötnapos — munkarendben foglalkoztatott dolgozók munkarendjével is, amit a dolgozókkal megfelelő időben fognak ismertetni.

Juhász Károly

Minden tonnáért, centiméterért Pályázati siker

Vájjég az íróasztal mögül nézve

Tulajdonképpen véletlenül lett bányász. Mint oly sokan a fiatalok közül, ő is önálló életre vágott. Pesten egy toborzó irodánál jelentkezett bányásznak. Abban sincs semmi szándékosság, hogy Komlóra került. Addig e szót, csupán a sörrrel hozta gondolattársításba.

Az 501. sz. Vajár Iparitanulói Intézetbe került, s amikor végzett 31 társával együtt a Mecseki Ércbányászati Vállalathoz irányították őket. Az I. sz. bányüzembe kerültek, s Nagy Zsigmond vajár — mert róla van szó — hamarosan szakvezető, majd később csapatvezető vajár lett. A bányüzem megszűnésével 1972-ben a csapat a IV. sz. bányüzemhez került. A csapatvezetőt egy évvel később pártiskolára küldik. Innen visszatérve a 36-os csapathoz kerül csapatvezetőnek, ahonnan is *Honti Lajos* megy el Budapestre, a pártfőiskolára. A csapattal együtt *Nagy Zsigmond* átvészeli tőle a IV. pártalapszervezet titkári megbízatását is.

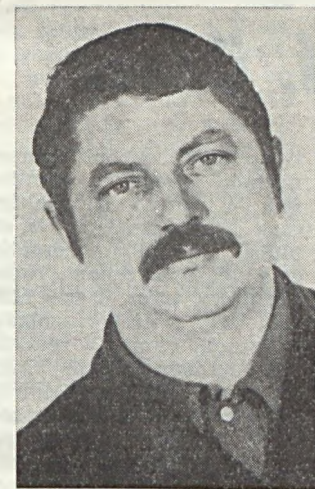
— *Nagyon jó csapathoz kerültem — mondja ő — s Kis Lajos és Timcsuk Imre személyében igen jó bányászokra, segítő társakra találtam. Az 1979-es év végén került szóba, hogy az egyszakos csapatból há-*

romszakos alakuljon, melyre aztán sor is került. A létszámunk így huszonkét főre növekedett, s az üzemből átvettük az önjáró technikát. Az LB típusú gumikerekű rakodógépek keje a fejtekbe szép eredményeket értünk el. Nálunk jól vizsgáznak, s a jövő biztos, hogy az ilyen fajta gépeké.

Az összevonást követően a csapatvezető azonban már mind többször megfordult az orvosoknál. Szívpanaszai egyre nehezebben elviselhetők. Az orvosok végülis megtiltják számára a bányabeli munkát.

— *Voltak elképzeléseim a későbbiekre nézve, de arra nem gondoltam soha — mondja a nemrég még csapatvezető a személyzeti osztályvezetői székéből — hogy egyszer majd íróasztal mögé ülök. Fájt a búcsú a bányától, a társaimtól. Minden ami az életben jól vagy rosszul alakult, hozzájuk köt. Szép volt a bányászélet, s még sokáig szerettem volna az ő kenyerüket enni. Különösen most, hogy ezt a nagy csapatot létrehoztuk.*

— *Ez a váltás óriási s nem mondhatok mást, mint hogy legjobb tudásom szerint igyekszem helytállni, a kapott bizalmat kiérdemelni. Nem kívánom persze elfelejteni, hogy hon-*

nan jöttem, azt hogy minden tonnáért, centiméterért milyen munkát végeznek társaim. Fáj, hogy most már nélkülük.

— *Az egész üzemi kollektívára hálásan gondolok, hiszen köztük lettem ember, az aki vagyok. Külön köszönettel gondolok azokra az elvtársakra, akik a mozgalmi munkában egyengették az utamat. Sokan közülük ma már veteránok, nyugdíjasok, így Nagy Zoli bácsi, Fülöp János bácsi és sajnos aki már nincs közöttünk, Virág Józsi bácsi.*

— *Csapatom, a 36-os jó kezekbe került. Timcsuk Imre vette át a stafétabotot, s így nyugodt vagyok. Most viszont „irodista” lettem. Tény, hogy előbb volt a bányász, mint a személyzeti, s ezt tudatosítani szeretném. Talán nem lesz nehéz, hiszen nálam a sorrend adott — mondja befejezésül Nagy Zsigmond, a vállalat személyzeti osztályának új vezetője.*

V. T.

Pályázati siker

A SZOT „Épüljön több sportlétesítmény társadalmi munkában!” pályázatán országos második helyezést szerzett a MÉV III. sz. bányüzeme. Az elismerést azzal érdemelte ki a kollektíva, hogy közös összefogással, többéves munkával felépítette és átadta rendeltetésének az öltözőből, fürdőből és sportszertárból álló épületet, a 10 lóállásos löteret, a bitumennel borított labdarúgópályát, amit elláttak kosárlabda és kézilabda játékokhoz szükséges felszereléssel is. Mindezekon kívül a sportkomplexumhoz bitumenes tenisz-, tollaslabda- és lánstenispálya is tartozik.

A szép környezetben lévő létesítmény jól szolgálja a III. sz. bányüzem, a társüzemek dolgozóinak, valamint a kővágószőlősi Általános Iskola tanulóinak és a község lakóinak sportolási és mozgásigényét.

A pályázaton elért siker a társadalmi munkát végzők, az anyagi és erkölcsi támogatást nyújtó szervek lelkes tevékenységét dicséri, amihez ezúton is gratulálunk.

H. I.

Sport

Évzáró közgyűlés a lövészklubban

Szépszámú aktív és pártoló tag részvételével tartotta évzáró közgyűlését a II. sz. bányászati Kötelek Jenő lövészklubja.

A közgyűlésen részt vett Tóth József a városi MHSZ-től, Balogh Tibor a vállalati MHSZ-től, Kőröshegyi István a vállalati szb-től.

Kaposvári Ferenc klubtitkár öt év munkájáról tájékoztatta a közgyűlés résztvevőit. Összességében gondokkal és váltakozó eredményességgel végezték a honvédelmi nevelés terén a lövészklubra háruló feladatokat. Az előképzés és tartalékosok utóképzésén túl rendszeresen ott voltak a lövészklubok számára rendezett tömegsport versenyek, valamint a tartalékosok honvédelmi versenyén.

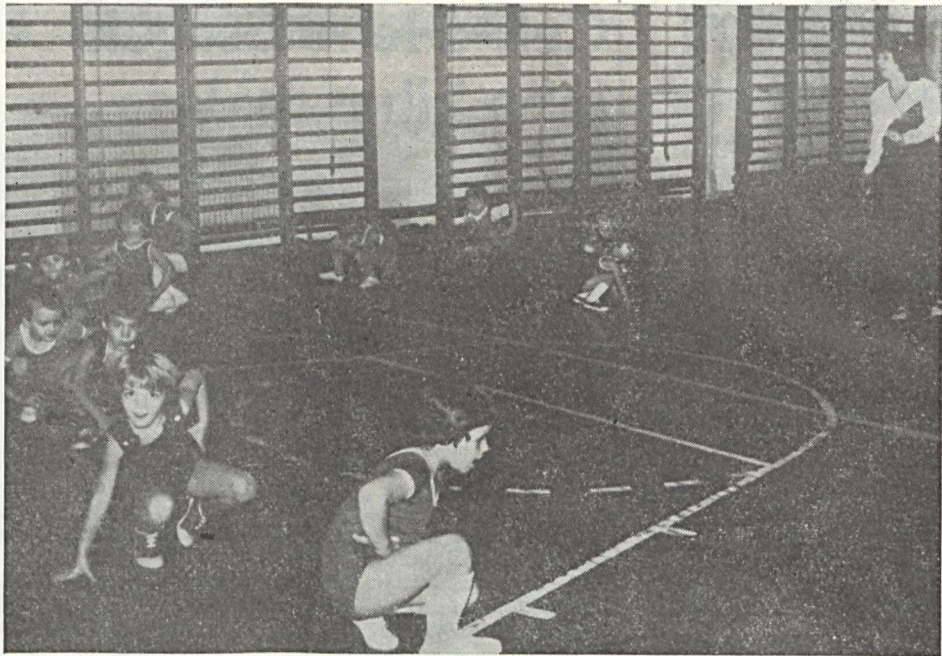
A beszámolót követően Kaposvári Ferenc titkár a klubtanács nevében tiszt-

ségéről lemondott, Barcsa Zsigmond, az üzem pártbizottságának titkára a társadalmi és gazdasági vezetés jóváhagyása alapján javaslatot tett az új titkár személyére.

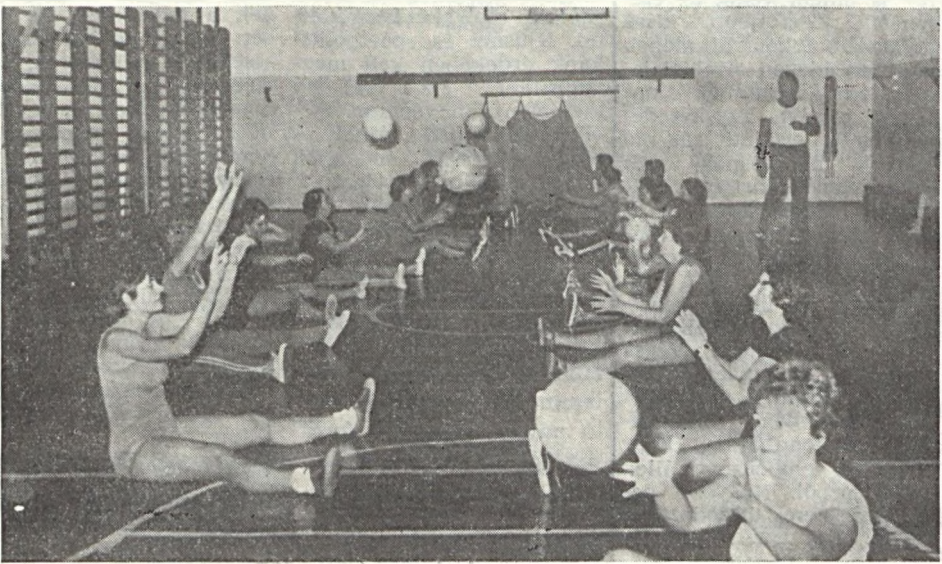
Tóth József néhány mondatban méltatta a lövészklub eddigi munkáját és további sikereket és eredményeket kívánt a honvédelmi nevelés és versenyzés terén.

A közgyűlés által megválasztott új klubtanács a következő: Harczi Lajos klubtitkár, Kaposvári Ferenc elnök, Szakmári Ferenc szakosztályfelelős, Andrics László a tartalékos szakosztály felelőse, Kukai András agit.-prop. felelős, Bagi István anyagi felelős, Eszéki Frigyesné pénzügyi felelős és Bozóki Ferencné a szervezési felelős.

K. A.

Nagy népszerűségnek örvend az asszony- és gyermektorna Csöndör László felvételei

Asztaliteniszezőink sikere

A férfiak küzdelmében már korábban eldőlt a bajnoki cím sorsa. A Központ együttese százszázalékos szerepléssel nyerte a bajnokságot.

A második helyen holtverseny alakult ki a Szolgáltató és Kís.-kut. között. A szabályok értelmében ezüstérmes a Szolgáltató jobb szettarányával, míg a kiskutasok a bronzérem birtokosai lettek.

A negyedik helyen a IV. üzem végzett, kellemes meglepetés a jó helyezések bizonyult a legjobbnak, „testvér” együttese előtt. További sorrend: Szolgáltató. III. üzem, Városi Tanács, Tanácsi Építők. Az idei bajnokságban 5 csapat szerepel, köztük első alkalommal az EDÜ.

Tavaszi sorsolás, férfi: I. forduló: január 19.: 16,30 órákor Kís.-kut.—Kutató-mélyfűrő. 18,00 órákor III. üzem—MÉV Szálló. Január 20.: 16,30 órákor Szolgáltató—EDÜ. 18,00 órákor IV. üzem—Anyagosztály. Szabadnapos: PMSC.

II. forduló: január 26.: 16,30 órákor PMSC—MÉV Szálló. 18,00 órákor Kís.-

kut.—EDÜ. Január 27.: 16,30 órákor III. üzem—Anyagosztály. 18,00 órákor Szolgáltató—IV. üzem. Szabadnapos: Kutató-mélyfűrő.

III. forduló: február 2.: 16,30 órákor Kutató-mélyfűrő—PMSC. 18,00 órákor MÉV Szálló—Kís.-kut. Február 3.: 16,30 órákor EDÜ—III. üzem. 18,00 órákor Anyagosztály—Szolgáltató. Szabadnapos: IV. üzem.

IV. forduló: február 9.: 16,30 órákor EDÜ—PMSC. 18,00 órákor Anyagosztály—Kís.-kut. Február 10.: 16,30 órákor IV. üzem—III. üzem. 18,00 órákor MÉV Szálló—Kutató-mélyfűrő. Szabadnapos: Szolgáltató.

V. forduló: február 16.: 16,30 órákor PMSC—Anyagosztály. 18,00 órákor Kís.-kut.—IV. üzem. Február 17.: 16,30 órákor: III. üzem—Szolgáltató. 18,00 órákor Kutató-mélyfűrő—EDÜ. Szabadnapos: MÉV Szálló.

VI. forduló: február 23.: 16,30 órákor IV. üzem—PMSC. 18,00 órákor Szolgáltató—Kís.-kut. Február 24.: 16,30 órákor Anyagosztály—Kutató-mélyfűrő. 18,00 órákor EDÜ—MÉV Szálló. Szabadnapos: III. üzem.

VII. forduló: március 2.: 16,30 órákor PMSC—Szolgáltató. 18,00 órákor Kís.-kut.—III. üzem. Március 3.: 16,30 órákor MÉV Szálló—Anyagosztály. 18,00 óra-

kor Kutató-mélyfűrő—IV. üzem. Szabadnapos: EDÜ VIII. forduló: március 9.: 16,30 órákor III. üzem—PMSC. 18,00 órákor Szolgáltató—Kutató-mélyfűrő. Március 10.: 16,30 órákor IV. üzem—MÉV Szálló. 18,00 órákor EDÜ—Anyagosztály. Szabadnapos: Kís.-kut.

IX. forduló: március 16.: 16,30 órákor PMSC—Kís.-kut. 18,00 órákor Kutató-mélyfűrő—III. üzem. Március 17.: 16,30 órákor MÉV Szálló—Szolgáltató. 18,00 órákor EDÜ—IV. üzem. Szabadnapos: Anyagosztály.

Női sorsolás: I. forduló: január 22.: 16,30 órákor Kutató „A”—Kutató „B”. 16,30 órákor Szolgáltató—EDÜ. Szabadnapos: III. üzem.

II. forduló: január 29.: 16,30 órákor Kutató „A”—III. üzem. 16,30 órákor Kutató „B”—EDÜ. Szabadnapos: Szolgáltató.

III. forduló: február 5.: 16,30 órákor III. üzem—Kutató „B”. 16,30 órákor Szolgáltató—Kutató „A”. Szabadnapos: EDÜ.

IV. forduló: február 12.: 16,30 órákor EDÜ—Kutató „B”. 16,30 órákor III. üzem—Szolgáltató. Szabadnapos: Kutató „B”.

V. forduló: február 19.: 16,30 órákor Kutató „B”—Szolgáltató. 16,30 órákor EDÜ—III. üzem. Szabadnapos: Kutató „A”.

HÍREK

A VALLALATI Ifjúsági Bizottság az 1980. december 17-i ülésein elfogadta a bizottság 1981. évi munka- és üléstervét. Kiemelt feladatként kezelik az ifjúsági parlamentek jó előkészítését és megtartását, a VI. éves tervidőszak ifjúságpolitikai tervének kialakítását, a fiatalok érdekvédelmét s mozgósításukat a vállalat gazdasági és társadalompolitikai cékitűzéseinek végrehajtására.

A VALLALATI pártbizottság háromnapos titkári továbbképzést tartott decemberben a vállalat valamennyi pártalapszervezeti, illetve pártbizottsági titkára részére a Ságvári Endre Művelődési Házban. Előadások hangzottak el a párt XII. kongresszusa határozataiból adódó, párttagságunk előtt álló feladatokról és időszaki kérdésekről. Előadást tartott dr. Kovács József, az MSZMP KB munkatársa, dr. Dányi Pál és Rajnai József, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának titkára, Rózsahegyi István, a Baranya megyei pártbizottság munkatársa, Róbert László újságíró és dr. Patla Károly, vállalatunk osztályvezetője.

A „KI MINEK MESTERE” II. Országos Vegyipari Szaknunkás Vetélkedő központi fordulóját január 16-17-én rendezik meg az Ajkai Tímfoldgyár- és Alumíniumkohóban. A vetélkedőn vállalatunkat a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem csapata képviseli. A csapat tagjai: Gelencsér Tibor, Demkó László, Ordas Sarolta.

AZ ERCBÁNYÁSZ Horgász Egyesület február 8-án 8,30 órai kezdettel tartja tisztújító közgyűlését a központi irodaház tanácstermében. A vezetőség kéri az egyesület tagjainak pontos megjelenését.

DECEMBER hónapban „nagyüzem” volt vállalatunk oktatási csoportjánál. Az év folyamán indított szaktanfolyamok hallgatói zömmel decemberben vizsgáztak. A hó folyamán a következő tanfolyamokon vizsgáztak eredményesen: aknászállítógép-kezelő tanfolyam 28 fő, iv- és lánghegesztő tanfolyam 28 fő, robbantómesteri és robbantóanyag raktárkezelői tanfolyam 28 fő, targoncavezetői tanfolyam 24 fő, villamosmű-kezelő tanfolyam 8 fő, tűzvédelmi szaktanfolyam 25 fő, önálló villanyszerelő 15 fő, biztonságtechnikai továbbképző 141 fő, kompresszorkezelői tanfolyam 10 fő.

Személyi HÍREK

Kinevezés: Vállalatunk vezérigazgatója Nagy Zsigmondot 1980. december 9-i hatállyal kinevezte a személynézet és oktatási osztály vezetőjévé.

Nyugdíjba ment: Fischer Antal aknász (IV. sz. bányász), Bagják Imre akkumulátortöltő (IV. sz. bányász), Turucz András föld alatti csatlós (IV. sz. bányász), Bodor György akkumulátortöltő (IV. sz. bányász), Nádor Sándorné jegykezelő (IV. sz. bányász), Kakas István erőgépkészítő (Szolgáltató üzem), Borhy Lajos fűrőmester (Kutató-mélyfűrő üzem), Jurisics Lajosné laboráns (Kísérleti kutatási és automatizálási üzem), Fehér Vendelné takarítónő (Balatonfűrdő), Öhl Müller Miklósné titkárnő (Központ), Lukács Mihály betanított munkás (Központ), Bertók Zoltánné számviteli csoportvezető (Központ), Danyi István vajúr (III. sz. bányász), Lusek Ferenc vajúr (III. sz. bányász).

Meghalt: Haragovics János segédmunkás (Szolgáltató üzem).

Sakk

Bajnokságot nyert a II. üzem

Rendkívül fárasztó bajnokságot tudhatnak maguk mögött a sakkozók. Különösen az utolsó forduló hozott idegtépő perceket az EDÜ, II. üzem és IV. üzem csapata részére. Mindhárom együttes az utolsó lépésig kiélezett, szoros küzdelmet vívott és ezért is volt külön jelentősége a befejezést jelentő találkozónak. A három dobogós együttes közel azonos játékerőt képvisel, a helyezések a pillanatnyi formájuk alapján alakult ki.

A legegységesebb csapat benyomását ezúttal a II. üzemiek keltették és megérdemelten szerezték meg a bajnoki címet. Érdekeséggé említhetjük meg, hogy a bajnokságból egyetlen játékos sem került az egyéni versenybe a dobogóra. Az EDÜ alaposan kitért magáért, mindössze egy pont hátránnyal szorult a második helyre. A IV. üzem ezúttal is megőrizte dobogós helyezését, ha az előző mérkőzéseken, az „magasabb” helyről tekintethetnének vissza a mezőnyre...

Azért nincs okuk a panasznak, ha csapatban nem is, de az egyéni versenyben viszont diadalmasok voltak.

A Kutató és a Szolgáltató mindvégig lelkesen, kitartóan szerepelt a bajnokságban és nem egy alkalommal „sakkot” adott erősebb ellenfeleiknek. Az utolsó idők legkiagyensú-

lyozottabb egyéni versenyének lehettünk szemtanúi. A vezető trió, akárcsak a csapatnál, itt is az utolsó fordulóban döntötte el a végső sorrendet. Nagy küzdelem után Szabó Mátyás (IV. üzem) rászolgált a bajnoki címre, a rendkívül agilisán játszó Solti Istvánnal (EDÜ) és Sámuel Józseffel (IV. üzem) szemben. Tulajdonképpen az egymás ellen játszóknak eldöntötték a csapatverseny végeredményét is.

Külön köszönet illeti Kádár Gábor sporttársat, aki lassan tíz éve rendezi, benyújtja a Bányász Kupa és az egyéb vállalati sakkversenyeket és nyújt szakmai segítséget a játékosoknak. Csapatverseny végeredmény: bajnok: II. üzem 32 pont, 2. EDÜ 31 pont, 3. IV. üzem 29 pont, 4. Kutató-mélyfűrő üzem 20 pont, 5. Szolgáltató 18 pont.

Egyéni: bajnok: Szabó Mátyás 45,5 pont (IV. üzem), 2. Solti István 45 pont (EDÜ), 3. Sámuel József 44 pont (IV. üzem), 4. Balázs Adorján 43 pont (EDÜ), 5. Elek Imre 42 pont (II. üzem), 6. Előd Szaniszló 41 pont (II. üzem).

Értesítjük a csapatokat, hogy az 1981. évi Bányász Kupa csapat- és egyéni bajnokság január 20-án 17 órákor kezdődik a MÉV szálló sakktermében. A bajnokságba bekapcsolódik a MÉV szálló és Kís.-kut. üzem csapata is.

Kovács Miklós